

Oskar

ŠOLSKI ČASOPIS
OŠ OSKARJA KOVAČIČA

Dogaja se

**Matematika
na Oskarju**

**Pišem pesmi
in zgodbe**

Projekti

ŠOLSKO LETO
2023/2024

Oskar

ŠOLSKI ČASOPIS OŠ OSKARJA KOVAČIČA

Šolsko leto 2023/2024

Urednica
Špela Stele

Zbiranje prispevkov
Učiteljice in učitelji OŠ Oskarja Kovačiča

Lektoriranje
Sara Primec

Grafično oblikovanje
Sara Primec

Naslovnica
Ana Belovič, 9. b

Tisk
CTP, d. o. o.

Vsebina

6

INTERVJU

10

DOGAJA SE

26

PIŠEM PESMI IN ZGODBE

40

OCENA KNJIGE

44

MATEMATIKA NA OSKARJU

52

PROJEKTI

60

PO SVETU

64

ZA ZABAVO

Uvodnik

Spet je maj in pred vami je novi Oskar – časopis naše in vaše šole. Ob tem uvodnem stavku naju je prešinilo spoznanje, da je tudi to šolsko leto hitro minilo – za nas učitelje verjetno še hitreje kot za učence.

Od jeseni smo se veliko naučili, veliko novega spoznali in, kar je najbolj pomembno, stkali nove prijateljske vezi za prihajajoče leto.

Kot vsako leto sva tudi letos izbrali vsebine, ki so plod ustvarjalnosti naših učencev od prvega pa vse do devetega razreda. Gotovo boste prispevke z veseljem prebrali. Prepričani pa sva, da boste prav tako navdušeni nad sposobnostmi naših Oskarjev, kot sva vsako leto navdušeni tudi sami.

Špela in Sara

Marko Andlovic, učitelj likovne umetnosti

**“Ko ti gre nekaj dobro,
potem to počneš celo
življenje”**

LUCIJA MARIJA KASTELEC

Marko Andlovic je učitelj likovne umetnosti, ki ima pri svojem poklicu najraje srečevanje z mladimi. V prostem času veliko ustvarja, hodi v hribe in obnavlja staro domačijo svojega deda.

Zakaj ste se odločili za poklic učitelja likovne vzgoje?

“Odločil sem se, da bom likovno ustvarjal. V šoli nisem bil preveč priden za druge predmete, umiril pa sem se pri risanju. Potem sem šel na srednjo oblikovno šolo, nato sem

študiral slikarstvo in grafiko in se na koncu odločil za poklic učitelja. Zdaj tukaj učim že 20 let.

Kaj pri tem poklicu vam je všeč oziroma kaj vam ni?

“Pri temu poklicu mi je zelo všeč, ko srečam mlade učence, ki jim lahko nekaj dam, ki si želijo nekaj narediti, ki si želijo ustvarjati. Skupaj se lahko kaj pogovorimo ali pa jim podam kakšno modrost, skupaj razglabljam o tem ... Manj všeč mi je to, da nekateri učenci ne razumejo ustvarjanja. Pridejo samo na malico, da so na toplem, od njih imam bolj malo, oni pa tudi ne dobijo prav veliko od mene.”

Ste že kot otrok radi risali in kaj najraje?

“Ko se spomnim nazaj, sem začel risati pri približno petih letih. Najraje sem risal konje. Potem sem ustvarjal, ko smo morali v šoli kaj narisati, za kakšen časopis, poleg kakšnega spisa ... Za nalogo si na primer dobil spis za slovenščino in si zraven še nekaj narisal. Tako si lahko dobil plus ali oceno. Imeli smo tudi malo lepopisja in meni je bilo to zelo pri srcu. Pri geografiji pa sem rad risal zemljevide.”

Kaj ste si želeli postati kot otrok?

Kot otrok sem si želel postati gradbeni inženir, potem pa sem

hotel biti arhitekt. Želel sem postati tudi Pele (nogometaš). Kasneje sem dobil učitelja za likovno, s katerim sem še zdaj v stiku in me je spodbujal. Ko ti gre nekaj dobro, potem to počneš celo življenje.”

Ali imate svojega vzornika ter če ga imate, kdo je?

“V teh letih sem nabral kar nekaj vzornikov. So stvari, ki so ti blizu na en način, druge pa na drug način. Zanimiva mi je zgodba slikarja Ivana Groharja, ki je zdaj zelo cenjen, v njegovem času pa ga ljudje niso razumeli. Nizozemski slikar Van Gogh ima podobno zgodbo. Potem so tu še kakšni arhitekti ali kiparji, ki so mi všeč, npr. Gaudi. On je v Barceloni naredil načrt za baziliko Sagrada Familia, ki se še vedno gradi.”

Katera slika ali umetnina znanih slikarjev vam je najljubša?

“Zadnje čase vse bolj razmišljam o Gerniki. Gernika je najbolj boleča slika 20. stoletja. To stoletje je zaznamoval največji preskok v znanosti, ampak tudi ljudje smo bili takrat sami do sebe zelo kruti. To je stoletje vojn in uničevanja. Ta slika

govori o tem, kako smo ljudje en do drugega lahko zelo kruti. S skupnimi močmi bi lahko ljudje naredili veliko več.”

Kaj najraje počnete v prostem času? Ali imate še kakšen drug hobi?

“V prostem času rad popravljam dedovo domačijo, zdaj jo bom kmalu končal. Rad se družim s prijatelji, obrezujem drevje, vrtnarim ali hodim v hribe.”

Kateri je vaš najljubši film?

“Vav! V tem preteklem času sem videl že dosti filmov. Čeprav so zadnje čase filmi bolj kot igrice, si pravim, da jih ne morem več gledati, ker so to samo ene

apokalipse in uničevanje. Rad gledam starejše filme, ki se me bolj dotaknejo. Film mora imeti neko poslanstvo, neko idejo, da bi šli na bolje. Tak film, ki se mi zdi zanimiv, je Ben-Hur. Film se dogaja v času Rimljanov. Potem pa so še kakšni taki filmi, ki jih nosiš v sebi, zame osebno je to na primer italijanski film Mediterraneo. V ospredju so družbeni in medčloveški odnosi.”

Ali radi poslušate tudi glasbo? Kateri izvajalec vam je najljubši?

“Rad poslušam skupino Dire Straits, pesem Romeo in Juliet. To je glasba iz časa moje srednje šole. Tako glasbo potem vedno nosiš s sabo, saj te povzdiguje in te napolni z optimizmom.”

Darijan Trojar, učitelj športa

“Rad imam vse, kar se tiče športa”

SARA VITA LENARČIČ,
PETRA STRAJNAR,
LUCIJA MARIJA KASTELEC

Darijan Trojar je učitelj športa na Osnovni šoli Oskarja Kovačiča, vendar mu v življenju veliko pomeni tudi glasba. Z njim smo se pogovarjali o veselju do gibanja in glasbenega ustvarjanja.

Zakaj ste se odločili za poklic učitelja športne vzgoje?

“Za poklic sem se odločil zaradi svojega razrednika, ki je bil učitelj športa in me je že takrat navdušil.”

Katere elemente športa najraje poučujete in zakaj?

“Odbojko in nogomet. Nogomet zato, ker sem ga igral že kot mladenič in ga še igram, odbojko pa, ker se mi zdi, da je to eden od brezkontaktnih športov. Odbojkarji so tudi največji atleti, imajo odličen odziv in so tudi telesno najbolj pripravljeni.”

Kateri šport ste trenirali kot otrok?

“Kot otrok sem treniral nogomet, do dvajsetega leta, ko sem se poškodoval na fakulteti za šport. Nogometa nisem mogel več igrati, zato sem ga zamenjal s tenisom.”

S katerim športom se ukvarjate v prostem času?

“Tenis. S tenisom se ukvarjam že 37 let, ga poučujem, delal sem tudi z različnimi slovenskimi igralci. Tenis je moja druga športna disciplina.”

Ste kdaj želeli postati slaven športnik?

“Ne, nikoli. Predvsem zato, ker sem imel veliko tremo pred tekmovanji in tudi zdaj, ko nastopam, se moram zelo dobro pripraviti in razmisliti, kako in kaj.”

Katere športe najraje gledate?

“Na televiziji najraje gledam tenis in in odbojko. Nogometa sploh ne gledam več.”

Ali imate najljubšega športnika ali športnico?

“Moj najljubši športnik je bil tenisač Roger Federer, ki se je na žalost lansko leto upokojil. Moja najljubša športnica pa je Janja Garnbret.”

Videli smo že, da radi tudi pojete, je bilo to od nekdaj vaše veselje?

“Ja, glasba je bila vedno tudi dilema, po osnovni šoli in gimnaziji sem se odločal, ali bom šel na Fakulteto za šport ali na Glasbeno akademijo. Odločil sem se za šport, glasba pa je vrhunska stvar. Zelo rad igram kitaro in pojem.”

Imate še kakšen drug hobi?

“Rad plešem, imam tudi plesno skupino, moji hobiji so še kolesarjenje, hoja v hribe. Z očetom sva markirala celo Škofjeloško pogorje ... Vse, kar se tiče športa.”

Hvala za pogovor!

Šolski ples za noč čarovnic

Igrajmo se, spoznajmo se

Otroci prvih razredov smo se družili z osebami, ki imajo motnje v duševnem razvoju. Zapeli smo jim pesem Sem jaz, gradim prijateljstvo, nato smo se skupaj igrali, ustvarjali, telovadili. Spoznali smo, da so drugačni, a se prav tako radi smejiijo, družijo, igrajo.

Naslednji dan so otroci strnili svoje vtise:

Ema: »Jaz sem se smejala, ko je tisti stric prišel, pa kar barvati začel.«

Karlina: »Všeč mi je bilo barvati.«

David: »Bilo je fajn, ko smo igrali nogomet.«

Julia: »Super, najboljša mi je bila raketa.«

Sofia: »Meni je bil všeč gunitvist, ko sem delala konjička, igrala nogomet s fanti, skakala čez kolebnico, badminton, štiri v vrsto, barvanje pobarvanke mi je bilo všeč, pa padalo in raketa ... Ful, ful mi je bilo super.«

Sara: »Bilo mi je fino. Najboljša mi je bila pobarvanka, igra z Natalijo, risanje na bel list in nogomet.«

David: »Zelo, zelo dobro mi je bilo, ker smo se lahko skupaj igrali.«

Lovro: »V redu, najbolje mi je bilo pri spuščanju raket in poligonu.«

Hubert: »Dobro mi je bilo, da smo se lahko igrali z njimi.«

Luna: »Odlično mi je bilo. Najbolj mi je bil všeč badminton, žoganje z Natalijo, Twister, ko smo delali konje ... in ker so bili zelo prijazni. Hvala, da ste se z nami igrali.«

Tara: »Najboljša mi je bila raketa. Vesela sem, da smo se lahko skupaj igrali.«

Martin: »Dobro mi je bilo, da smo se igrali zunaj. Najbolje mi je bilo, ko smo igrali nogomet.«

Gal: »Super, zato ker smo se lahko zabavali in se igrali balinčke, nogomet in ko smo spuščali raketo. Imeli smo se zelo super.«

Nikita je prvo leto v Sloveniji, zato je namesto zapisa narisal:

Tradicionalni slovenski zajtrk

Špela Lilik, 6. d

V petek, 17. 11. 2023, smo učenci Osnovne šole Oskarja Kovačiča šolski dan začeli s slovenskim tradicionalnim zajtrkom. Mizo smo pogrnili s prtom in jo obložili z zdravimi slovenskimi dobrotami. Jedli smo domač kruh iz polnovredne moke, EKO maslo in mleko, med in jabolka. Tako smo že zjutraj zaužili vse potrebne hranilne snovi, ki jih naše telo potrebuje za delovanje. Vsa živila so bila pridelana v Sloveniji od naših lokalnih kmetov. S takšnim zajtrkom smo si zagotovili dovolj energije za uspešno šolsko delo. Saj veste, da se po jutru dan pozna.

Poplave 1. a

V 1. a smo se pogovarjali o nenavadnih spremembah vremena, višjih temperaturah ozračja, poletnih sušah, izjemnih padavinah (poplavih). Ogledali smo si video posnetke poplav v Sloveniji, ki so se zgodile lani.

Tudi naši najmlajši so veliko vedeli o hudi katastrofi, ki nas je prizadela. Naslikali so moč vode, ki pred seboj odnaša vse, kar je na njeni poti. Podivjane blatne reke so se zarezale v spomin naših otrok, kar je razvidno tudi iz njihovih slik.

O hvaležnosti

Iva Nemec, 2. c

“Če ti preostane samo še en dih,
ga porabi za to, da rečeš hvala.”

Pam Brown

Hvaležna sem Mariji Tereziji, da
lahko hodim v šolo, mami in očiju,
da skrbita zame, učiteljicam, da me
lepo učijo, in kuharicam, ker mi
kuhajo kosilo, pripravijo
dopoldansko in popoldansko
malico.

Obisk šolskega muzeja

Z avtobusom smo se odpeljali do
šolskega muzeja. Šli smo v podhod.
Imeli smo učno uro. Zapeli smo pesem.
Oblekli smo se v obleke iz starih časov.
Videli smo veliko stvari, ki so jih včasih
uporabljali v šoli. Igrali smo se staro
šolo. Pisali smo na tablice. Imeli smo se
zelo dobro in spoznali smo veliko stvari.

Ema Šenk, 2. d

Prišli smo do šolskega muzeja. Tam
smo odložili nahrbtnike in se oblekli v
uniforme, kakršne so jih včasih nosili v
šoli. Šli smo v staro učilnico. Tam smo
morali računati. Naučili smo se tudi
pesmico o pomladi. Bilo je zanimivo. Šli
smo si ogledat razstavo. Vrnili smo se
v šolo.

Zala Markelc, 2. d

Zjutraj smo se z avtobusom
odpeljali v Ljubljano. Na sprehodu
smo si najprej ogledali pomembne
stavbe v mestu. Nato smo šli v
gledališče. Tam smo si ogledali
predstavo Snežna sestra. Predstava
mi je bila všeč. Metka in fant sta se
na stolu prerivala. To me je najbolj
nasmejalo. Po predstavi smo se
vrnili v šolo.

Izabela Ščurk, 2. d

Gledališka
predstava
Snežna
sestra

Bili smo v botaničnem vrtu ...

Botanični vrt je zelo lep. Bil sem v paru z Bogdanom. Ko smo se vozili z avtobusom, smo se pogovarjali o stripih. Vodička v Botaničnem vrtu je bila gospa Dominka. Znotraj vrta je bilo kor džungla. Prvič sem videl kakavovec in vaniljo in izvedel sem, kako so pridobili kavo. Videl sem rastlino, ki izhaja iz monstruma. Ko smo sami sadili rože, je bilo kul. Rožo smo vzeli s seboj v šolo.

Teo Kolar, 2. d

Ko smo prišli v vrt - džunglo, smo spoznali bananino drevo, palmo, ananasovo drevo, vaniljo, kakavovec.

Ko smo hodili do čebelnjaka, smo videli čebele. Sadili smo rastlino živorodko. Hodili smo po potkah in videli šmarnice, reso, vijolice in čemaž. Videla sem tudi vrtnico Prešeren in Ljubljana.

Nikolina Đorđević, 2. d

V Botaničnem vrtu nas je vodila gospa Dominika. Videli smo ananas in povohali vaniljo. Pogledali smo vrtnice. Videli smo kakavovec in šmarnice. Pogledali smo kip ustanovitelja Botaničnega vrta. Pogledali smo smreko in sekvojo. Posadili smo živorodko.

Maks Koželj, 2. d

V tropskem vrtu smo videli ananas, kakavovec, bambus, vaniljo in bananovec. Zunaj smo si ogledali čemaž in šmarnico in ju primerjali med seboj. Videli smo tudi breze in različne vrste tise. Po malici smo odšli do čebelnjaka. Tam smo si pogledali čebelarsko opremo. Videla sem matico in čebele. Potem smo posadili rastlino živorodko. Vrnili smo se v šolo. Zelo sem se zabavala.

Zala Čepon, 2. d

S šolo smo šli v Botanični vrt. Zgodaj zjutraj je bilo še zelo mrzlo. Peš smo šli do avtobusne postaje. Najprej smo se sprehodili po Botaničnem vrtu. Sprejela nas je vodnica Dominika, ki nas je najprej popeljala v tropski vrt. Spoznali smo različne rastline. Najbolj so mi bile všeč bananovec, kakavovec in palma. Zunaj smo sami posadili rastlino živorodko. Nazaj smo se peljali z avtobusom. Zelo mi je bilo všeč.

Mija Gorenc, 2. d

Danes smo šli v Botanični vrt. Šli smo v vrt, ki je bil podoben džungli. Všeč mi je bila vanilja. Videli smo tudi kakavovec. Izvedela sem, da delajo iz breze šampon za lase. V mlaki sem videla želvo. Posadili smo tudi rastlino živorodko. Imeli smo malico. Nekaj sem se naučila o čebelah. Tudi vrtnice so bile lepe.

Ela Kolenc, 2. d

Na poti v Botanični vrt je bilo zelo mrzlo. Bila je pozeba. Pričakala nas je gospa Dominika. Šli smo v tropski vrt. Najbolj mi je bila všeč rastlina vanilja in avokadov cvet. Nato smo imeli sladko malico. Ogledali smo si vrtnice. Všeč mi je bil grm vrtnice, ki je imel roza bodice. Posadili smo rožo živorodko. Odšli smo nazaj v šolo.

Maša Šerjak, 2. d

Predstavila vam bom obisk Botaničnega vrta. Obisk smo začeli v notranjem, tropskem vrtu. Notri je bilo vroče kot v savni, ker tako vzdržujejo rastline. Zunaj smo si pogledali veliko zanimivih rož. Posadili smo tudi živorodke. Z avtobusom smo se vrnili v šolo.

Hana Kovač, 2. d

Videla sem mlin, žago, dva mlinska kamna. Izdelali smo svojo knjigo. Ogledala sem si Abecednik in Katekizem. Obiskali smo spominsko sobo.

Anja Elizabeta Jeršin, 2. d

Šli smo na Trubarjevo domačijo. Izdelali smo knjigo. Jedli smo malico. Izvedeli smo veliko o življenju Primoža Trubarja. Videli smo mlin.

Teo Kolar, 2. d

Šli smo na avtobus. Z njim smo se odpeljali na Raščico. Tam smo izdelali svojo prvo knjigo. Všeč sta mi bila mlin in žaga. Potem smo imeli malico. Bila je prava dogodivščina. Imeli smo se zelo lepo. Z avtobusom smo se vrnili v šolo.

Maša Šerjak, 2. d

Na Trubarjevi domačiji

Najprej sem izdelala knjigo. Potem smo šli pogledat v mlin, kako so v starih časih pridelovali moko. Gospa nam je povedala, da so si moko pridelovali tako, da je mlinar v mlin stresal žito.

Iva Inja Klemenčič, 2. d

Najprej smo izdelovali našo prvo knjigo. Ko smo končali, smo šli malicat. Ko smo pomalicali, smo šli v Trubarjevo spominsko sobo. Tam smo se pogovarjali s Stelo.

Hana Kovač, 2. d

Najprej smo šli na avtobus. Tam sem se z Isabelo zelo zabavala. Šli smo v hišo, kjer smo izvedeli, kaj so počeli v starih časih, ko je Primož Trubar še živel. Šli smo tudi v delavnico, ker so žagali. Tam smo videli tudi sobo za počivanje, kjer so se pogreli.

Ema Šenk, 2. d

Dan razmišljanja v 6. a

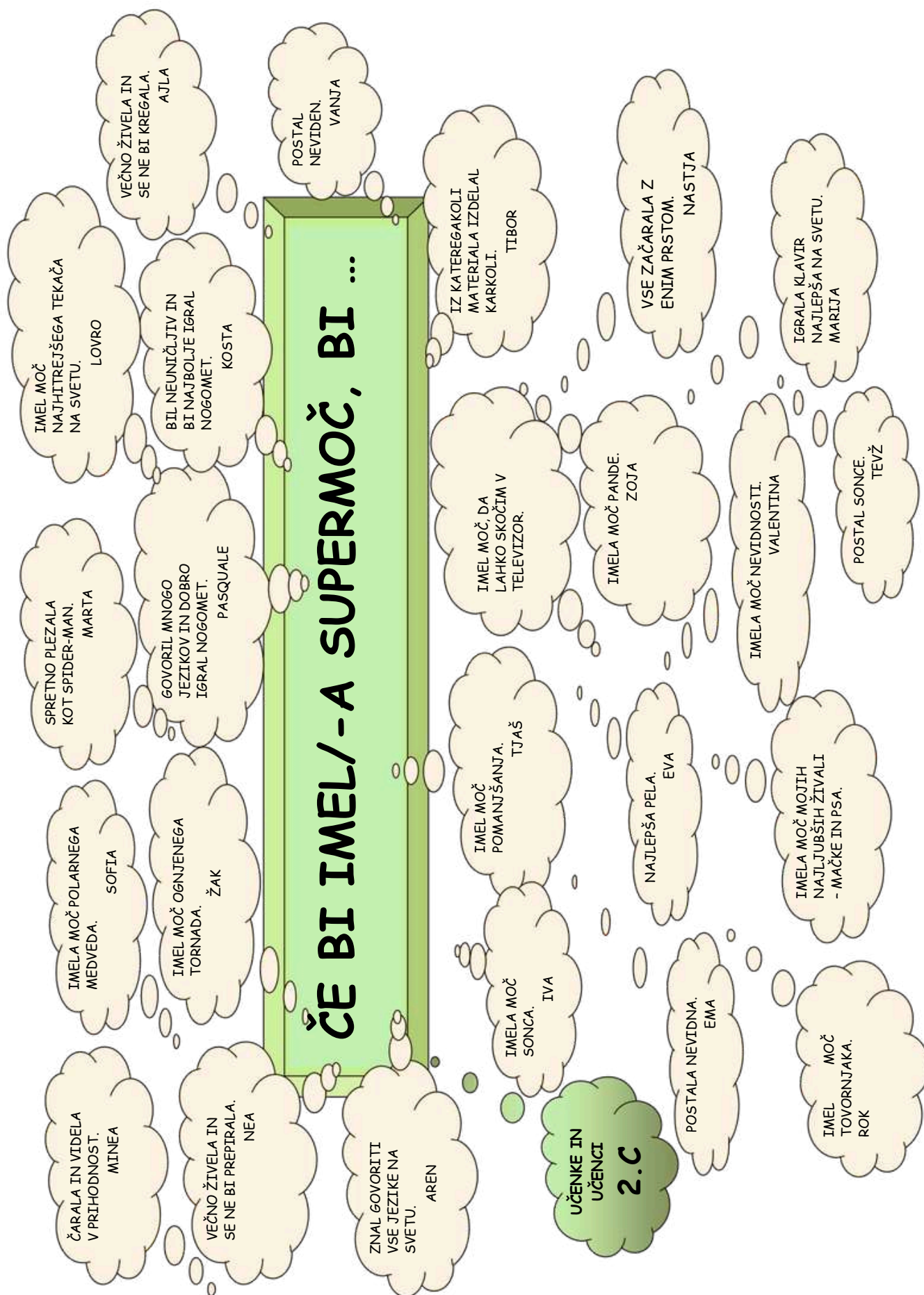
Kaj bi bilo, če bi lahko v šolo hodili, le ko bi si želeli?

- hodil bi, ko bi mi pasalo
- večina ljudi ne bi šla v šolo, potem ne bi nič znali in veliko stvari ne bi obstajalo
- šel bi samo, ko bi imeli 4 ure
- šel bi enkrat na mesec
- samo na nogomet bi hodil, nič v šolo
- šola bi bila prazna, tudi učiteljev ne bi bilo
- vzela bi si proste dni za potovanja, drugače pa bi vseeno hodila v šolo, sploh na matematiko
- ne bi dobili dovolj znanja, službe in denarja za vse, kar potrebujemo
- ne bi se nič naučili, cele dneve bi bili na kavču in gledali TV in jedli čips
- vseeno bi hodila v šolo vsak da, če ne bi bilo ocenjevanj
- hodil bi samo ob petkih
- hodila bi 3-krat na teden
- hodil bi, ko ne bi bilo matematike, ko bi meli športne dneve
- v šolo bi šel med vikendom, ko bi imel samo 4 ure
- hodil bi samo na športne in naravoslovne dneve
- nikdar ne bi šel v šolo
- šla bi vsak drugi dan, če pa bi mi bilo dolgčas, bi šla domov
- šla bi dvakrat na leto
- nič ne bi znali

Kaj bi bilo, če bi nam starši vse dovolili?

- ves dan bi igral nogomet
- vozil bi avto
- šla bi živet na morje
- družila bi se v Supernovi, gledala več telefon in kupila veliko žvečilk
- igral bi se in ne bi šel nikamor
- šel bi po celem svetu
- kupil bi volan za igre
- cel dan bi igral igrice
- kupil bi si veliko sladkarij
- imela bi vse, kar bi hotela, bila bi razvajena
- gledali bi TV in oči bi imeli rdeče kot paprika, spali bi, dokler bi hoteli, jedli bi velikooo sladkarij, pozabili bi narediti nalogo in se učiti za test, svet bi bil sladek
- kupil bi si veliko sladkarij
- imela bi vse, kar bi hotela, bila bi razvajena
- imeli bi preveč vsega in vse bi bilo razmetano
- ne bi imeli pravil in bil bi kaos
- kupila bi si VR, šla na potovanja, jedla sladkarije, dokler mi ne bi bilo slabo
- namesto hrane bi imeli v hladilniku telefone, računalnike, tablice, za kosilo bi jedli TV
- nikamor ne bi hodil, ker bi igral igrice
- ostal bi doma in igral igrice
- bili bi razvajeni in ne bi imeli mej

Športno naravoslovni tabor za drugošolce 2. c

v Kočevju v CŠOD Jurček

Na taboru mi je bilo najbolj všeč ...

- ko smo pekli kruh. **Lovro, Valentina, Ema, Marija**
- da sem lahko spala v sobi s sošolkami. **Eva**
- ko nam je učiteljica brala pravljice za lahko noč in ko smo šli v kraško jamo. **Nastja**
- ko smo veslali s kanujem po reki, raziskovali v jami, ko smo pekli kruh in ga na koncu še toplega pojedli. **Zoja**
- ko smo imeli večerni ples, veslali s kanuji po reki Rinži, ko smo spoznavali gozdno učno pot in ko smo bili člani naše sobe reditelji v jedilnici. **Minea**
- ker sem lahko spal v sobi s fanti, z dobrimi prijatelji. **Žak, Luka**
- v kraški jami, ker so bili tam netopirji. **Iva**
- ker je bil tako dober kruhek, ki smo si ga spekli. **Tibor**
- da je bila dobra hrana. **Aren**
- ko smo s kanuji veslali po reki Rinži. **Tjaš, Mia**
- ko smo se pripravljali v sobi in potem šli na večerni ples. **Nea**

8. februar – Prešernov dan

Osmi februar dan Prešerna je,
nema šole, službe čist' za vse,
beremo pesmi in častimo
Zdravljico.

Oh, Prešeren ti, ti si tisti,
ki začel je tole kolonijo,
za tvojimi pesmimi vsi norijo.

Vsi se sprašujemo, kaj ti je bilo
in ali ti je tole tvoje pesništvo res
šlo.

Slišali smo tudi za tvojo Julijo.

Tvoj kip v Ljubljani stoji
in gleda proti puncim,
kateri vsaj 100 pesmi napisal si.

Tevž Zajec in Andrej Petelin, 6. c

MAJDA PRIMEC, ŠOLSKI SKLAD OŠ OSKARJA KOVAČIČA

Kolesarski sejem

V soboto, 13. aprila, je upravni odbor šolskega sklada organiziral že 2. kolesarski sejem, ki je potekal na šolskem igrišču Dolenjske ceste 20. Osnovni namen delovanja šolskega sklada je finančna podpora oziroma sofinanciranje dejavnosti šole za učence s slabšim socialnim in materialnim

statusom, a ni šlo le za to.

Na sejmu ste lahko izbirali med velikimi in malimi kolesi, rolerji, skiroji, kotalkami, poganjalčki in čeladami. Dogodek je presegel okvirje naše šole. Člani kolesarskega društva Golovec trail so na sejmu nudili strokovno svetovanje ter pripravili kolesarski poligon, kjer so se lahko mlajši

kolesarji preizkusili v spretnostni vožnji. Predstavili so se PiBip Kids, kjer lahko za fiksno mesečno naročnino zagotovite vašemu otroku kolo po njegovi meri.

Na voljo je bil tudi servis koles Bike nation. Bolj vešči kolesarji so se lahko v spremstvu izkušenih kolesarjev udeležili kolesarjenja po Oskarjevi poti.

Obiskalo nas je mnogo družin, ki so prodajala ali kupovala kolesa. Z novim kolesom se je domov odpeljalo kar nekaj navdušenih kolesarjev, otrok in odraslih.

Tako so nove uporabnike dobila številna kolesa, pa tudi čelade, rolerji, skiroji, ščitniki, rolke in sedeži.

Vsem našim zunanjim sodelavcem se iskreno zahvaljujemo za sodelovanje in s tem potrjujemo pravilo, kako smo skupaj učinkovitejši in uspešnejši.

Hvala tudi vsem, ki ste iz svojih garaž v prodajo pripeljali kolesa in drugo opremo, saj smo le tako lahko potencialnim kupcem zagotovili večjo izbiro.

Tudi v prihodnje vas vabimo, da nas pri naših dejavnostih podprete in se udeležujete naših prireditev. Preverite svoje garaže in ropotarnice, pripravite premajhno, odsluženo smučarsko opremo in kolesa.... Jeseni vas vabimo na sejem smučarske opreme, na tretji kolesarski sejem pa ponovno prihodnjo pomlad. Veseli vas bomo!

Ekskurzija na Dunaj

pri izbirnem predmetu
nemščina

Z avtobusom smo se odpravili na ekskurzijo na Dunaj ob 4.00 zjutraj. Na Dunaj smo prispeli ob 9.30 in se odpravili v Prirodoslovni muzej. Bilo je zelo zanimivo.

Ko smo zaključili ogled muzeja, smo se okrog 12.00 odpravili do katedrale svetega Štefana in nato po skupinah odšli na kosilo in potep po mestu. Po potepu smo se odpeljali do živalskega vrta v Schönbrunn. Videli smo ogromno živali, ki jih v našem živalskem vrtu ni. To so na primer lemurji, pande, krokodili, polarni medved, pingvini itn. Po ogledu živalskega vrta smo se odpravili nazaj proti Ljubljani in prispeli okoli pol polnoči. Izlet mi je bil zelo všeč.

Benjamin Šuštaršič, 8. d

Na pot smo se odpravili v soboto. Čisto zaspani smo se pred šolo zbrali ob štirih zjutraj in v avtobusu poskusili nadoknaditi spanec, ki nam ga je primanjkovalo.

Okrog osmih nas je zbudil naš vodič in nam povedal, da smo prispeli. Najprej smo se z avtobusom zapeljali po Ringu, ki je znamenit dela mesta s pomembnimi stavbami. Med vožnjo nas je vodič redno opozarjal na zanimive stavbe, kot so bile razne cerkve s prekrasno kompleksno arhitekturo. Po obvozu smo se napotili v Naravoslovni muzej, za katerega nam je vodič povedal, da ga je ustanovil mož Marije Terezije. On je sam začel zbirati razne artefakte, ki jih je Marija Terezija po njegovi smrti naredila dostopne javnosti. Muzej je bil zelo zanimiv. Imajo zelo veliko različnih razstav. Od mineralov, fosilov, lobanj naših prednikov, evolucije do mojega najljubšega dela: živali. Celotno zgornje nadstropje so zavzemale nagačene živali iz celega sveta.

Nato je nastopil čas za kosilo. Na Štefanovem trgu smo si sami poiskali kosilo. Nato pa smo imeli še dovolj časa za ogled raznih trgovin, nakup spominkov in ogled arhitekture. Potem smo se odpravili v živalski vrt. Ta je eden najstarejših na svetu. V njem smo si ogledali živali, ki si jih v Ljubljani ne bi mogli, kot na primer koale, pande, pingvine, severna medveda, bizone in nilske konje. Živalski vrt je bil sicer delno zaprt, a so imeli še vedno toliko živali, da si jih v dveh urah nismo uspeli vseh ogledati. Pot do in iz živalskega vrta skozi park Schönbrunn je bila tudi noro lepa, saj je bila polna kamnitih kipcev, hišic in narave. Izlet je bil prekrasna izkušnja in se bom z veseljem še kdaj vrnila na Dunaj.

Ronja Sofija Renko, 9. d

Izmenjava Španija - Slovenija

Sredi aprila so bili v okviru Erasmus+ programa pri nas na enotedenski izmenjavi učenci in učitelji iz španskega mesta Sanlúcar de Barrameda. Gostili so jih naši osmošolci. Preberi, kaj so napisali.

“Erasmus+ izkušnja mi je bila zelo všeč, saj sem dobila veliko novih prijateljev. Ves čas smo imeli družbo, kar je bilo super, saj smo se lahko ves čas smejali in delali stvari, ki jih sami ne moremo. Jaz iskreno ne bi spremenila ničesar, saj mi je bil vsak dan z njimi zanimiv in zabaven. Želela pa sem si še več druženja z vsemi kot skupina. Super je bilo tudi, ko so nas doma učili svojega jezika in mi njih slovenščino.”

Enja Vampelj 8. a

“Meni je bil Erasmus+ projekt zelo všeč, saj sem spoznal novega prijatelja in se naučil nov jezik. Poleg mojega Španca sem spoznal tudi vse ostale v tej skupini. Všeč mi je bil izlet, ki smo ga naredili skupaj. Šli smo k slapu Savica. Zelo zabavno je bilo tudi na odprti kuhinji. Vse skupaj mi je bilo zelo všeč.”

Jaka Starovojtov 8. b

“Najbolj so mi bili všeč pogovori o različnih kulturah. Hodili smo po Ljubljani in Sloveniji in si ogledali

zanimivosti. Predstavitve o Španiji je bila zabavna in zanimiva izkušnja. V spominu mi je ostal obisk Pod krošnjami na Rogli, saj smo se zelo dobro spoznali in odkrivali Slovenijo. Všeč mi je bil tudi Muzej iluzij, saj smo se zelo zabavali. Vse mi je bilo zelo všeč in ne bi ničesar spreminjala, razen vremena, ki je bilo slabo in nismo mogli tako uživati, kot bi sicer. Izmenjavi bi lahko dodali še skupinski izlet, da bi se vsi lahko več pogovarjali in spoznavali med seboj.”

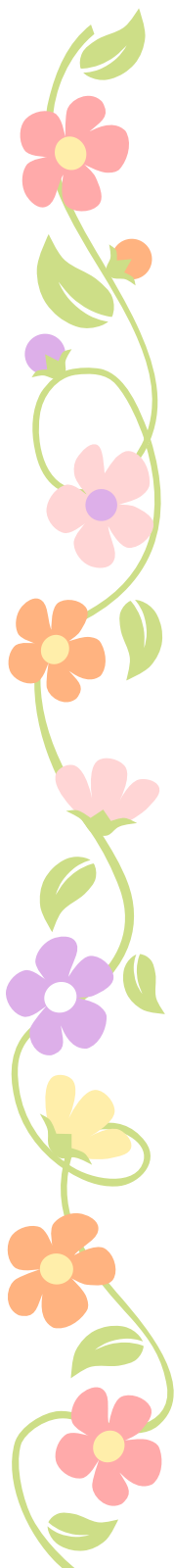
Tinkara Čepon 8. a

“Erasmus+ izmenjava mi je bila zelo všeč. Zabavno je bilo s Španci spoznavati njihovo kulturo in jezik. Všeč mi je bil obisk odprte kuhinje. Najboljše je bilo druženje z vsemi Španci in njihovimi gostitelji. Z veseljem bi to ponovil.”

David Strajnar 8. b

Ujeti v melodiji

Živa Jug, 8. b

Topli vetrc čutim v laseh,
vonj po pomladnih strasteh.
Pogled žari v zelenem zelenju,
v ušesih slišim zvok po čebeljem brnenju.

Tako počutim se kot spomladanska ptica,
ptica, ki svobodno leta brez nikakršnega klica.
Ptica, ki ne gleda nazaj, ampak le naprej,
v melodijo novih lepih stvari in idej.

Hkrati čas začne hitreje minevati,
ljudje hitijo, živali začnejo odmevati,
dnevi so vedno počasnejši,
a moje srce bije hitreje kot čas prejšnji.

Še preden se zbudiš, tvoje srce utripa,
tako hitro začne brneti kot dva džipa.
Bije hitro v prelepem ritmu pomladi,
takšnem, ki ga imajo radi po srcu mladi.

Pomlad: čas sreče, spominov, veselja,
predvsem pa novega pročelja,
novih idej in začetkov,
brez kakršnih koli izsledkov.

Vsi otroci srečno kričijo,
nad novo zabavno igro bdijo.
Kot cvetlica, ki spet ponovno zraste,
prinaša življenju nove kontraste.

To vse skupaj je lepa melodija,
nova zgodba, ki vse bolj prija.
Z novimi liki in prigodami,
z novimi življenjskimi metodami.

Vsak čas klasa je zase,
a zdaj je čas, da pogledaš nazaj vase.
Čas ti čisto vse nakazuje,
a vprašanje je, kdo se v njem bojuje.

Kakorkoli obrnemo, ptica enkrat odleti,
roža enkrat končno odcveti.
Zato razmislimo in si čas vzemimo,
Sklep: Mi vsi sedaj pomlad želimo!

Pridi pomlad pred koncem te zgodbe,
izbriši naše vse tegobe,
čas mineva neodvisno od nas,
hvala pomlad, ker si tukaj, odmevamo na glas.

Prišla je pomlad

Pomlad končno je prišla, zima odšla.
Zdaj je končno čas za ljubezen
in zabave na ves glas!

Ptice zdaj vsako jutro čivkajo,
drevesa šumijo,
sosedje kosijo.
Tiho sledim čivkanju,
korak za korakom.

Srce bije mi v ritmu,
ki čuti pomlad,
čutim vsak verz in vsak korak.

Dom

Da se vrnem domov,
v svoje otroštvo,
kjer sem prvi korak naredila
in prvo besedo izgovorila.
Tam, kjer svež veter zapiha
in moja stara mati rokave zaviha,
da domač kruh naredi
in po celi hiši zadiši.
Da bom tam,
kjer nikoli nisi sam,
kjer vesel je tvoj vsakdan,
izogneš se vseh ran.
Jaz domov se bom vrnila!

Ljubezen

Ljubezen je v vsaki družini,
v vsaki hiši,
na vsaki poti.

Ljubezen pa ni vedno v osebi,
včasih je v živali,
včasih v hrani,
včasih v obleki.

Ljubezen je v zimi,
pomladi, jeseni in poletju.
Ima smisel in je misel.

Pomlad, poletje

Cvetlice so vzklike,
drevesa ozelenela,
pomlad je tu.

Ptice pojo,
veje rasto,
otroci na sprehod gredo.

Hodim po mestu,
se razgledujem,
komaj čakam poletje,
da lahko potujem.

Devetošolci

Prijatelj

S prijatelji ustvariš prave spomine,
z njimi najraje zabavaš se,
njim poveš skrivnosti bizarne
in skupaj se učite čudežne enačbe.

Pravi prijatelj je tam, kjer si ti,
pravi prijatelj pomaga ti,
pravi prijatelj brani te,
pravi prijatelj zabava te.

Prijatelji te kdaj tudi prizadenejo,
a v srcu vedno nate mislijo,
prijatelji ti dokažejo,
da radi te imajo.

Pravi prijatelj s tabo je,
pravi prijatelj potolaži te,
pravi prijatelj zaupa ti,
pravi prijatelj ti ne laže.

Vedi, da prijatelj je tukaj za tebe,
karkoli potreboval boš,
zate si bo vzel čas,
karkoli že bo.

Anja Kosi, 7. d

Pesem o pomladi

Pomlad lepa kot iz cveta,
se enaindvjset'ga začne,
vse cveti in zeleni,
na sredi smo že leta.

Od časa do časa čebela vesela,
ko s cveta svež nektar je vzela.

Poletje se nam že obeta,
čebela cela je prevzeta,
ko sliši vetrov šum,
in vonj prelepega cveta.

Naenkrat sonce močno ogreje
zemljo,
vročina pripelje poletje,
z najlepšimi barvami okraši cvetje,
in otroke privabi v varno zavetje.

Ula Urbanija, 8. b

Petelinčkova zgodba s protipomenkami

Sara Kastelic Škufca, 6. d

Nekoč je v **veliki** vasi živel **majhen** petelinček. Vsako jutro je skočil na rob **nizke** ograje in zapel z **visokimi** toni. Vse živali so vedele, da ne smejo več **ležati**, temveč morajo **vstati** in začeti z delom. Nekega dne pa je sonce že močno svetilo, a petelinčkovega kikirikanja se ni slišalo, zato so se živali na kmetiji dogovorile, da bodo to raziskale in petelinčka poiskale. **Zvečer** so se dobile pred kokošnjakom in pogovor zaključile šele **zjutraj**. Spomnile so se, da so o petelinčku govorile zelo **grdo**, da je nesramen in neprijazen, ljudje ga sicer hvalijo, a to, da jih vsako jutro tako hitro zbujajo, res ni **lepo**. Ugotovile so, da je najverjetneje **odšel** in ne bo nikoli **prišel** nazaj zaradi njihove nesramnosti. Takrat jim je bilo res žal. **Žalostne** so se vrnile v svoje domove in prepričane so bile, da ne bodo nikoli več **vesele**. **Dolgo**

so čakale, dokler niso nekega popoldneva v kmetovi hiši zaslišale **kratkega**, hripavega, petelinčkovemu podobnega napeva. Presenečeno, glasno in **hitro** so stekle do hiše, nato pa **počasi** pogledale skozi okno, da so se prepričale, da kmeta ni doma. Za tem so tiho potrkale na okno. Videle so petelinčka, ki je ležal na **mehki** postelji, obrobjeni s **trdim** lesom. Pomahal jim je in živali so mu pomahale nazaj. Vstopile so skozi vrata in petelinček jim je povedal, da se je prehladil. Živali so mu obljubile, da mu bodo vsak dan prinašale topel čaj in skrbele zanj. Tako je res bilo in **bolan** petelinček je kmalu postal **zdrav**.

Od takrat naprej živali s kmetije prijazno in lepo gledajo na petelinčkovo budnico in se vsako jutro znova zbudijo vesele.

Skrivni prehod

Kajetan Bartol, 6. c

Zjutraj mi je zazvonila budilka. Ura je bila približno sedem. Vstal sem iz postelje in pojedel zajtrk, nato pa sem se odpravil v šolo.

Jutro je bilo megleno in oblačno. Megla je bila tako gosta, da sem komaj videl pred sabo. Nato pa sem zaslišal pridušen glas. Nisem mogel natančno razločiti, kdo govori in o čem teče pogovor. Za hip sem se ustavil, da bi bolje slišal. In kar naenkrat sem padel po tleh, kot da bi me nekdo spotaknil ali porinil. A vedel sem, da sem sam. Poskušal sem vstati, ampak nisem mogel, zato sem obležal na tleh ... in naenkrat izginil!

Bil sem v popolnoma neresničnem svetu. A le za nekaj sekund. Nato pa sem se znašel na skali. Okolica mi je bila popolnoma neznana. Potem pa sem zaslišal glas, ki ga ni bilo tako težko razločiti. Bilo je, kot da bi se na stotine ljudi pogovarjalo z mano, vendar nikjer nisem videl živega bitja. V svetu, kjer sem bil, ni bilo niti dreves, niti grmičevja, niti cvetličnih travnikov, niti česarkoli drugega. Ljudje, ki to v resnici sploh niso bili, so mi govorili o tem, v kako dolgočasnem in nezanimivem svetu

živijo in da je vse v dveh barvah: v črni in beli. Vse, kar sem slišal, sem kmalu ugotovil tudi jaz, torej da je bilo res vse v dveh nezanimivih barvah. Glasovi so mi povedali tudi, da je vsa pokrajina prekrita s skalami in da jim vzrok za to (zaenkrat) še ni znan. Zahvalil sem se jim za vse, kar so mi rekli ter se odpravil nazaj.

Pot domov, v resničen svet, je bila težja, kot sem mislil sprva. Nisem natančno vedel, kako sem sploh prišel sem. Nato pa sem zaslišal še zadnji glas, ki mi je povedal, da obstaja skrivni prehod, skozi katerega gre lahko samo človek. Odpravil sem se v tisto smer in res, tam je stal nenavaden predor. Ko sem vstopil noter, sem mislil, da bom potreboval nekaj let, da pridem skozi, nato pa me je kar odneslo in v približno treh minutah sem bil že tik pred koncem. Znašel sem se na istem mestu kot takrat, ko sem izginil.

Vendar je bilo zdaj tako sončno kot še nikoli. Odpravil sem se v šolo in z nasmeškom na obrazu začel pouk.

Moji superjunaki

Pika Nogavička ima na nogah dolge nogavice. Ima pegice. Pika ima oranžne lase. Pika nima niti očeta niti mame. Mama je umrla, ko je bila še čisto čisto majhna. Oče je potonil, ker ga je odpihnil vihar. Pika je stara 9 let. Je zelo nenavaden otrok. Zelo nenavadna je njena moč. Ni ga policaja, ki bi bil tako močen kot Pika.

Mija Gorenc, 2. d

Pesem o 6. a

Ko zvonec zazvoni,
vseh 24 učencev iz razreda odhiti.
Fantje ping pong igrajo,
punce pa klepetajo.
Vsi veselimo se malice,
ker spet namaz je.
Rekreativni odmor je prekratek,
da bi se pripravili na test,
ki ne bo lahek.
Petka veselimo se,
saj vsaj za 2 dni konec šole je.
Potem pa teste dobimo nazaj!
Joj, kakšen zalogaj!
Čas pri pouku nam hitro leti,
če se kaj smešnega zgodi.
Vsi na kosilo letimo,
tam pa gnečo dobimo.
Od dneva v šoli se poslovimo
in na druge aktivnosti pohitimo.
Sedaj pa odštevamo dni,
ko v šolo v naravi bomo šli.

Stella Gjud, 6. a

Pesem o pomladi

Kako lepa si ti pomlad,
daješ nam občutek,
da cel svet nas ima rad.
Rajanje in smeh prinašaš,
vso slabo voljo in počutje
prekašaš.

Polni travniki cvetov,
in ko poslušaš ptičji žvrgolov,
občutek res je fascinanten,
vsak trenutek dominanten.

Ko želja v vseh nas zavre,
ko pomladi ponovno uspe,
ko čakati mi zmoremo ne,
da začutimo najlepše trenutke vse.

O pomlad, pomlad ti naša,
vedno si bila in vedno boš
nekaj, kar v srcih rado se oglaša.

Anamarija Zgonc, 8. b

Sladoled

Mama pripravi mi kruh in med,
jaz pa bi rada samo sladoled.
„Sladoled bi rada!“ rečem glasno,
ona pa samo odkima z glavo.
„Zakaj pa ne?“ vprašam spet,
ker drag je že samo kornet.
Zvoni mi v glavi: „Sladoled!“
medtem ko jem le kruh in med.

Sara Vita Lenarčič, 7.D

Jaz sem zajec

Jaz sem zajec, ti pa ne,
jaz sem dober, ti pa ne.
Vsak me hoče zdaj počahat,
tebe pa nobeden.

Jaz sem zajec, ti pa ne,
dobro skačem, ti pa ne.
Ti bi me lahko spotaknil,
pa bi bil poređen.

Jaz sem zajec, ti pa ne,
jem korenje, ti pa ne.
Dobro vidim, luškan sem,
puhast kot nobeden.

Pika Milčinski, 5. c

Bodimo prijazni

Jezna čebela
je na cvetlico poletela
in ta jo je prijazno sprejela.

Zdaj nič več jezna čebela
se je odločila,
da bo prijaznost naprej delila.

Odletela je do hudega psa,
ga po smrčku požgečkala
in ga nasmejala.

Zdaj je tudi psiček postal
prijazen in nasmejan,
zabaven in vesel je bil ter razigran.

Odšel je do žalostnega otroka
in ga odpeljal na sprehod
na drugo stran potoka.

Tudi deček je prijaznost
z drugimi podelil
in ves svet je kmalu lep in srečen bil.

Ava

Haiku o domovini

Država naša
je sončna in prelepa
brez skrbi smo mi.

Žiga Stanonik

Vse tiho je zdaj,
toplina občuti se,
nebo je sivo.

Ema Luna Zajc

Mirna in naša,
družina in čar,
je domovina.

Katarina Kim Kilar

Megla, tema, mrak.
Kam sonce se je skrilo?
Tu je že pomlad.

Bor Jovanovič

Kraj z veseljem,
kjer občutki štejejo
in se smejemo.

Lovro Tomažin

Kjer je narava,
tam dobro je počutje,
dom tam skriva se.

Lan Bricelj

Hlastne oči,
mak gosta kri prelita,
mak hrepeneč odmrli.

Oskar Gjud

Narava je lepa.
Megla je mrzla in mokra.
Meni je toplo.

Ensad Shabanoski

Pšenično polje.
Črno morje in ravnina
je Ukrajina.

Ivan Tovt

Temni gozdovi
se grozljivo smejiijo.
Mi pa bežimo.

Nik Bratkovič Koleča

Zima prihaja.
Listje je odpadlo.
Peč je prižgana.

Jaka Jurkovič

PINGVIN

je KRIV
* TA MALI
SNEG
ČE JE BOM da
spremenil se
je v
PUŠČAVO
I.N. V.SA
PUŠČAVA JE
ZDAJ samo
če ZDAJ
OS. ČAV

✓ ČRN
JE FRANK

oblečen

Junak MED

VSEMO PINGVINI

je KOT KRALJ

Z BELIM

PO SNEGU

drsi, VES SNEG

okoli njega

ZRAKH leti,

S KUNOM RUMENIM

si ribe LOVI,

skratka s.v.o.j.e

ZIVLJENJE

žit

ZVAN
imel je VAL
MU je VAL

* preveč
namazaj
Z svojo
POTLEJ
POSVETI
NA NAVDUŠE
NJA se mu
ZAVRTI
VEM KDO

OH. STIV
ZDAJ TE
BOM OBLI
I.N. Z
ZA ZAPRAHE
je spornik GA
I.N. V.S.E.V
CELICI ROZA
JE NARAVL.
TO PA

ni prav. DNE, NIC
BELO POSTALO JE
IN vse CRNO
je belo. POZOR
ROZA!!! kljun postal je
Mar sem se

JE KAEN
TJ
GOLAZEN
DAV NSE
S. P.E.T
0718
kot po
STAREN
u, da
STI

JE POSTAL
ALLEN

Hana Koželj, Alisa Savytska

Pozor! Bujenje!

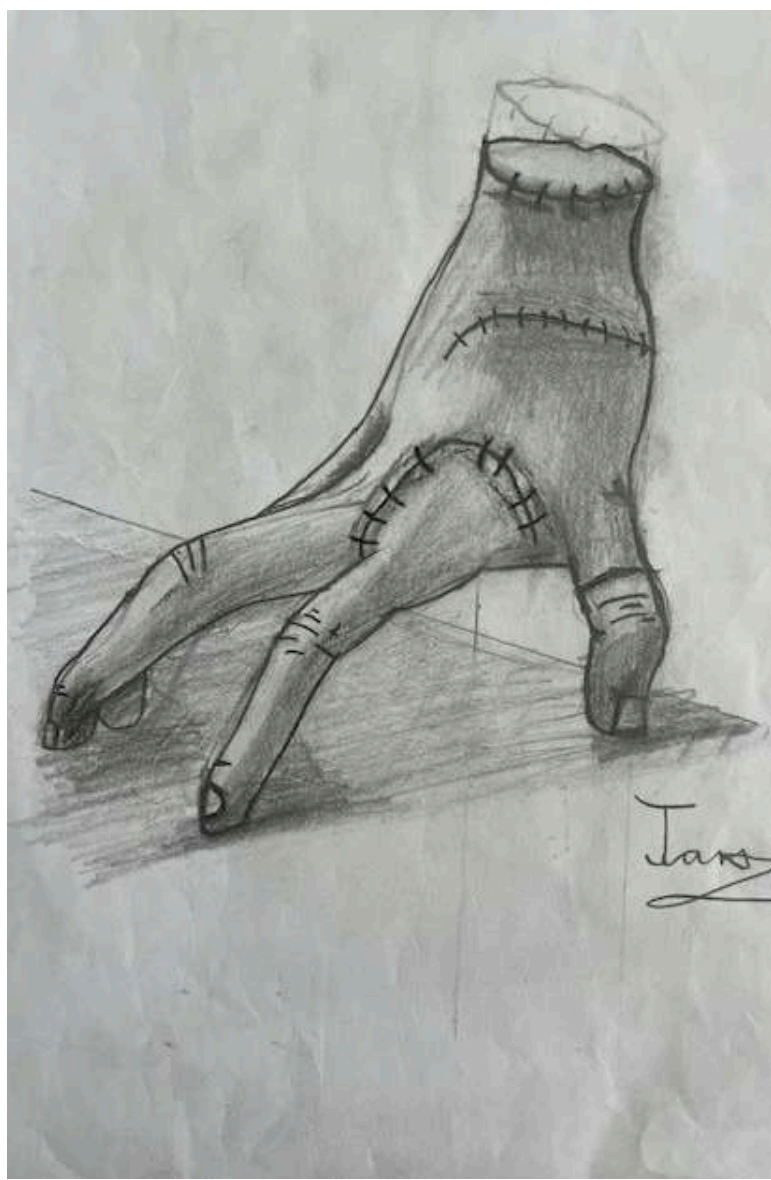
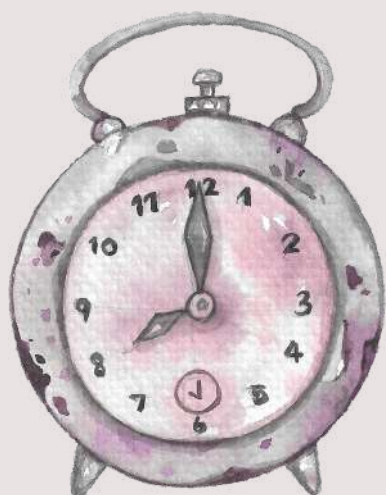
Najslabši del dneva je jutro!
Takrat začne se bujenje.
Res ni dobro in prijetno,
saj takrat čaka te trpljenje!
Ali budilka te zbudi,
pri babici mi psička na
posteljo prihiti
in zjutraj me ob 7.00 zbudi,
ker ravno strpna pa ni!

Težko prilezem izpod odeje,
saj bujenje preseda mi,
ko pa s psičko želim se igrati,
se pa zlekne in zaspi.

Doma bujenje poteka tako,
mami al' oči zbudita učinkovito zelo,
saj v šolo grem,
še preden se sploh česa zavem.

Raje si bom kupil budilko,
ker raje imam zvonjenje,
drugače bo moje življenje
vedno prinašalo trpljenje.

Nace Krapež, 4. d

Harriet Beecher Stowe

Koča strica Toma

NIKO HABINC, 9. A

Koča strica Toma je protisuženjski roman, objavljen leta 1852 in v času ameriške državljanske vojne prepovedan v Konfederativnih državah. Napisala ga je Harriet Beecher Stowe, ki je med svojim bivanjem v zvezni državi Ohio pogosto srečevala prebegle sužnje iz zvezne države Kentucky,

kjer je bilo suženjstvo še zakonito. V upanju na boljše življenje so prečkali reko Ohio v bližini mesta Cincinnati in s Harriet delili strašne zgodbe o izkoriščanju črncev na Jugu. Njihovo edino upanje je bil prebeg v Kanado, kjer bi resnično lahko bili svobodni.

Zgodba se prične v Kentuckyu, kjer spoznamo g. Haleya in g. Shelbya, ko govorita o nakupu črncev s posesti slednjega. G. Shelby je dober človek, ki dobro ravna s svojimi sužnji, a zaide v hude denarne težave in mu ne preostane drugega, kot da proda svojega najboljšega sužnja Toma. G. Haley, prekupčevalec s sužnji, se denarne stiske dobro zaveda in dodatno pritisne na g. Shelbya, ki je z neizmerno žalostjo primoran poleg Toma Haleyu obljubiti tudi Harrya, otroka služabnice Elize.

Elizo je od otroških let pozorno vzgajala ga. Shelby in poskrbela za njeno poroko z izredno pametnim in lepim mladeničem Georgem Harrisom z bližnjega posestva. Georgu se je njegov lastnik grdo maščeval za njegovo nadarjenost in ga postavil na najnižji položaj na svoji posesti. George zato sklene, da bo zbežal. Nekaj dni kasneje Eliza presliši pogovor med g. in go. Shelby in tudi ona se odloči za beg z otrokom. Nasprotno se Tom odloči ostati, saj se mu zdi bolje, da prodajo le njega, namesto da celotno posestvo propade in bodo prodani vsi.

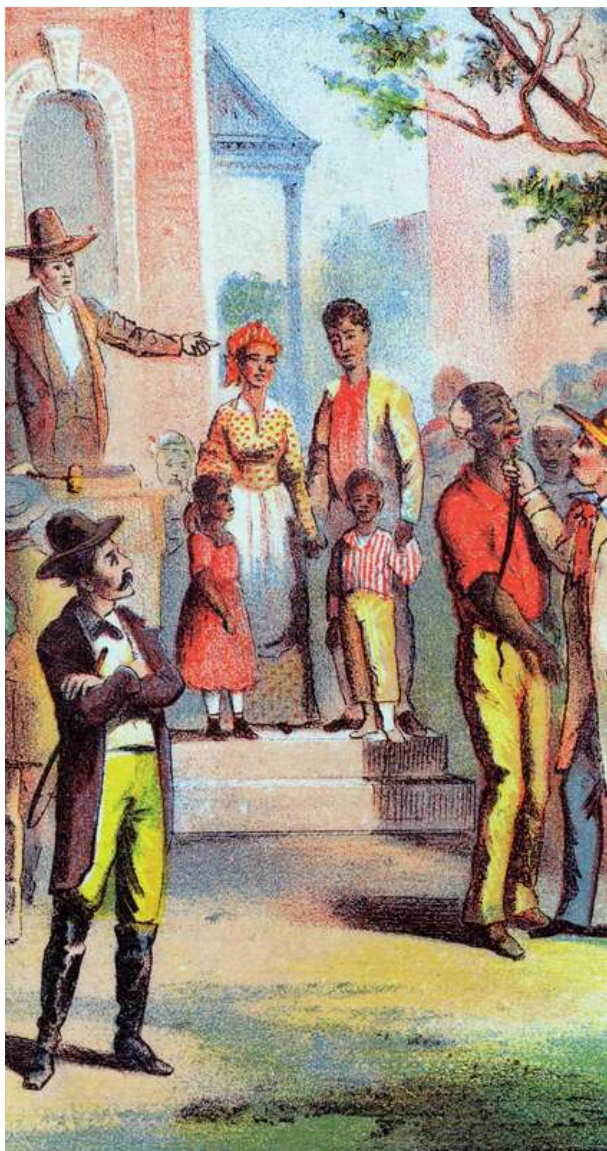
Naslednji dan se prične lov na Elizo in Harrya, ki preko reke pribežita na dom senatorja in njegove žene, ki sta močno proti suženjstvu. Vesta, da je bil pred kratkim sprejet zakon, ki prepoveduje pomoč ubeglim

sužnjem, a se kljub temu odločita, da bosta poskrbela, da Eliza in Harry prideta do bivališča g. Van Trompa nekje globoko v gozdu, kjer naj bi ju zelo težko našli.

Medtem se Tom in g. Haley odpravita s posestva. Na poti srečata gospodiča Georga, sina g. Shelbya, ki je zgrožen nad dejanji svojega očeta in Tomu obljubi, da ga bo nekega dne odkupil nazaj. Nekaj časa mine in g. Haley dokupi še več črncev, ki jih je odločen prodati še dlje na jug. Na parniku Tom spozna majhno Evangelino, prijazno deklico in hčerko bogatega g. St. Clara. Ko Eva pade v vodo, ji Tom reši življenje in dobri g. St. Clare ga kupi. Tom dolgo živi na njegovem posestvu, skupaj z drugimi črci, njim, njegovo vzvišeno, leno in neprestano bolešno ženo, sestrično Ofelijo in hčerko Evo.

Tu se vrnemo k Elizi in Harryu, ki sta ponovno združena z Georgem in odločena za prebeg v Kanado. S pomočjo Simeona in Phineasa se odpravijo na pot. Ta se izkaže za izjemno težavno in zapletejo se v hud strelski boj z zasledovalci. Na srečo preživijo in nadaljujejo pot.

Medtem se na posestvu g. St. Clara Evino zdravstveno stanje nenadoma poslabša in čez nekaj dni umre. Vse prisotne to močno pretrese in g. St. Clare se odloči, da bo Toma osvobodil.

V tek spravi postopek za osvoboditev, a ga nekega dne v nesrečnem boju v baru nekdo pokonča z nožem. S tem nenadoma izgine občutek varnosti med St. Clarovimi sužnji kot tudi Tomovo upanje na svobodo. Navkljub željam gospodove sestrčne jih ga. St. Clare hitro in brezčutno proda. Tokrat ga kupi nečloveški g. Simon Legree in ga pripelje na svojo bombažno plantažo. S trdim delom in nedojemljivo krutim mučenjem poskuša Legree izučiti Toma v

surovega nadzornika na poljih, ki z bičem priganja druge sužnje k delu. Toda Tom se ne vda.

Medtem uspe Elizi, Georgu in Harryu prebežati v Kanado, kjer si ustvarijo lepo življenje, končno prosti okovov suženjstva.

Vrnemo se k Tomu, ki iz dobrega srca pomaga Cassy in Emmelini zbežati s posestva in ker ju ne izda, ga g. Legree da prebičati do smrti. Po krutem bičanju, ki Toma pripelje do roba smrti, ravno ob pravem času pride gospodič Shelby, ki želi od Legreeja kupiti Tomovo svobodo. Legree se upira, a na koncu popusti. Gospodič George pride do Toma malo pred njegovo smrtjo in prisostvuje njegovi smrti. Popolnoma strt udari g. Legreeja in nato s Tomovim truplom odjaha ter ga v miru pokoplje nedaleč stran. Odloči se, da bo naredil vse v njegovi moči proti suženjstvu.

V tem času se prebegli Cassy in Emmelina vkrcata na parnik proti Severu. Tam spoznata Georga Shelbya in izkaže se, da je George Harris Cassy in Eliza njena izgubljena hči. Cassy in Emmelina uspešno prideta v Kanado in najdeta družino Harris. Prav ob koncu zgodbe mladi George Shelby, zdaj lastnik svojega posestva, osvobodi vse svoje sužnje in priseže, da bo poskrbel, da se nekaj podobnega ne zgodi nikoli več.

OPIS OSEB

Stric Tom je plemenit črnski suženj in izredno vesten kristjan. Nikoli, tudi v najhujših situacijah, ne izgubi vere v Boga in ne izda družine ali prijateljev.

Simon Legree je nečloveško krut lastnik plantaže, predstavnik pohlepa in zlobe. Kot glavni antagonist si zada cilj iz Toma izbiti vero in ga spremeniti v priganjalca na plantaži. Ker mu to ne uspe, da Toma prebičati do smrti. V zgodbi je nakazano, da je v preteklosti spolno zlorabil Cassy, ki ga ravno zato sovraži in bi verjetno zlorabil tudi Emmelino, če bi ne zbežala.

OCENA KNJIGE

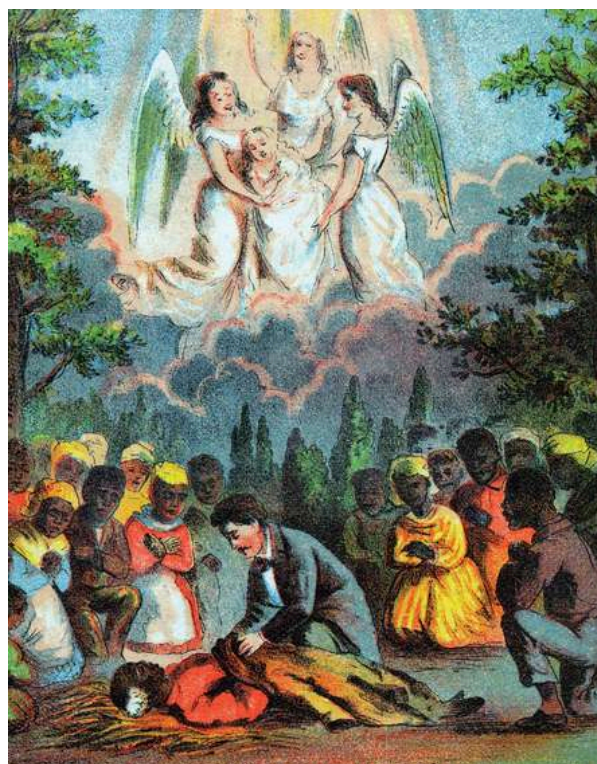
Knjiga mi je bila zelo zanimiva, saj zdaj vem o suženjstvu več kot kdajkoli prej. Zdi se mi, da si dandanes težko predstavljamo, kakšen vpliv je imela nekoč, saj je izšla ravno v pravem času in je izjemno uspešno širila protisuženjske ideje.

Roman osvetljuje problem suženjstva z odličnim prikazom nečloveškega izkoriščanja črncev. Medčloveški odnosi v knjigi so le redko enakovredni. Knjiga prikazuje, kako so se belci in lastniki sužnjev imeli za večvredne, čeprav so bili sužnji pogosto pametnejši in boljši ljudje od njih.

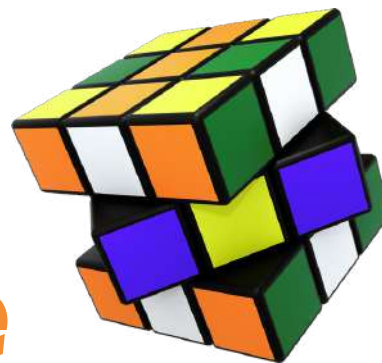
Jezik v knjigi se mi je zdel razumljiv. Motilo me je le to, da se v knjigi pojavita dve pomembni osebi z imenom Tom in dve z imenom George.

Če bi si moral izbrati sebi najbližjo osebo, bi si gotovo najraje izbral gospodiča Georga, mladega belca, ki je odločen slediti svojim moralnim načelom.

Knjiga se mi zdi primerna za pozorne in razmišljujoče bralce, saj ob branju izveš veliko o več o suženjstvu, ki je nedvomno ogromen črn madež v zgodovini človeštva, ki nas v malo drugačnih oblikah še vedno pesti. Omeniti moram, da sem zelo zadovoljen s svojo izbiro knjige, ker sem hitro "padel vanjo" in v dveh dneh končal z branjem.

Tekmovanje v sestavljanju Rubikove kocke

Tudi letos je na Oskarju potekalo tradicionalno tekmovanje v sestavljanju Rubikove kocke. Dogodek je potekal 19. decembra, udeležilo pa se ga je 12 tekmovalcev, ki so se pomerili v hitrostnem sestavljanju priljubljene Rubikove kocke. Zmagovalci posameznih kategorij so:

6. razred: Lan Gašparin Medvešček iz 6. d
Čas sestavljanja: 0:44.44

7. razred: Filip Oven iz 7. b
Čas sestavljanja: 0:42.39

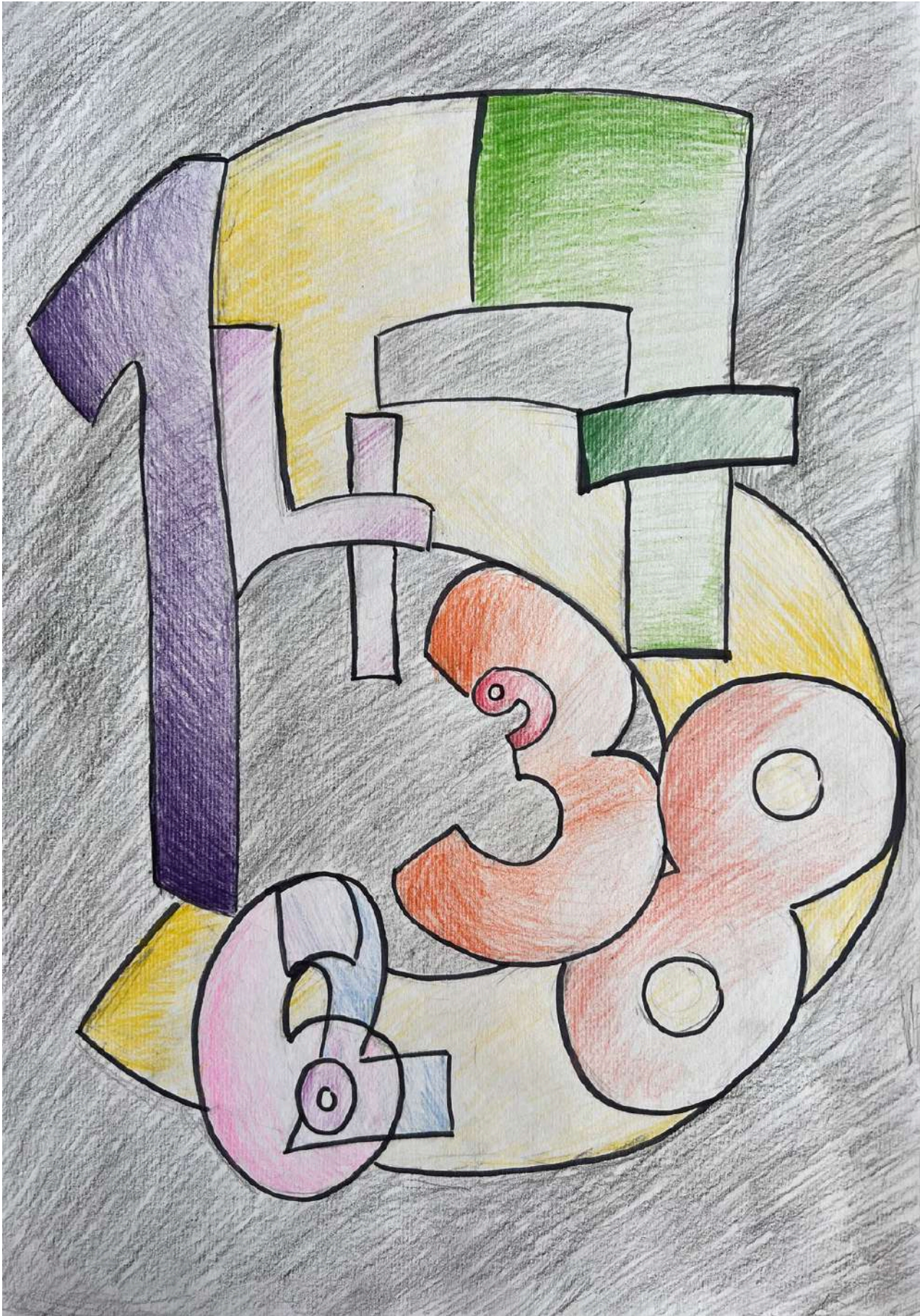
8. razred: Jaka Starovojtov iz 8. b
Čas sestavljanja: 0:32.84

9. razred: Jurij Omejc iz 9. b
Čas sestavljanja: 0:40.18

Jaka Starovojtov iz 8. razreda je poleg zmage v svoji kategoriji zabeležil tudi najboljši čas med vsemi tekmovalci.

Vsem tekmovalcem čestitamo za pokazan talent v reševanju ugankarskega izziva – Rubikove kocke.

Upamo, da se v prihodnjem šolskem letu ponovno srečamo v velikem številu.

Kultura, matematika in France Prešeren

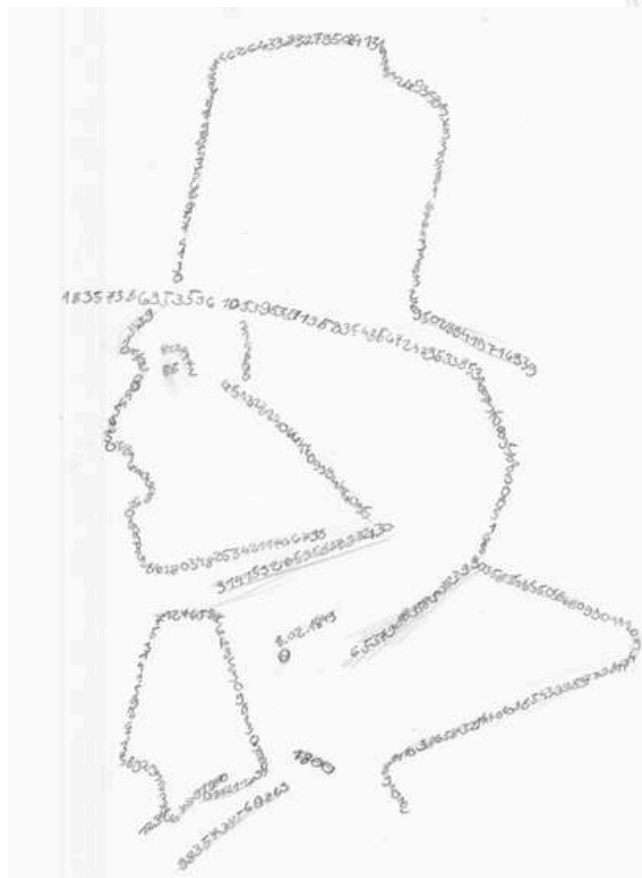
Števila so 1, 2, 3,
a najljubše nam je število pi,
ki ga ne poznamo vsi,
tudi Prešeren ga ni poznal,
raje se s kulturo je igral.

Otrokom fige je dajal,
a matematike ni poznal,
zato je vsakemu različno dal.
Sreče v ljubezni ni imel,
zato tragične pesmi rad je pel.

Estera, Anika, Filip, 8. d

Dejan, 8. b

Paulina, Eva, Nuša, Nola, 8. d

Maruša, 8. b

Anika, Estera, Filip, 8. d

Brina, Neli, Liza, Anamarija, 8. b

Tristan, 6. d

Tjaša, Maja, Maj, 8. d

Matematična kultura,
to bo danes naša ura.
En, dva, tri,
se nam že k matematiki mudi.

Ker jutri je prost dan,
smo hvaležni mu vsi,
da napisal je Zdravljico,
ob kateri zdaj stojimo mi.

Števila so bila mu tuja,
a pesništvo ne,
saj rodila ga je ljubezen do
Primičeve Julije.

Špela, Sara, Oryna, 6. d

Mednarodni dan matematike

Mednarodni dan matematike – 14. marec – smo obeležili tudi na Oskarju. Letošnji slogan je bil “Igranje z matematiko”.

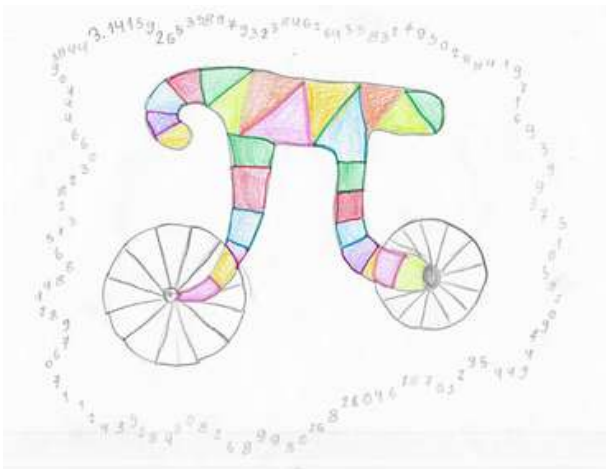
Pri urah matematike so potekale različne delavnice.

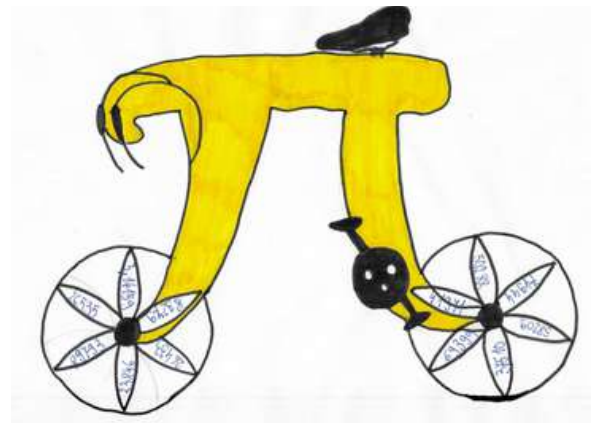
Urban S., 6. d

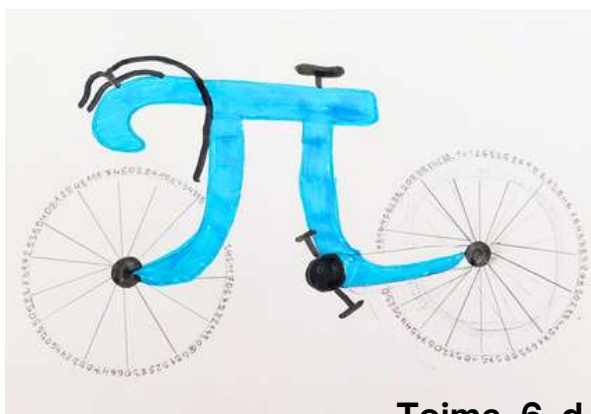
Noa, 6. d

Lara, 6. d

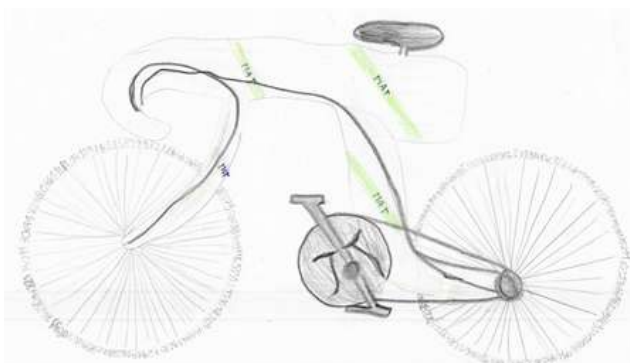
Sara, 6. d

Tejma, 6. d

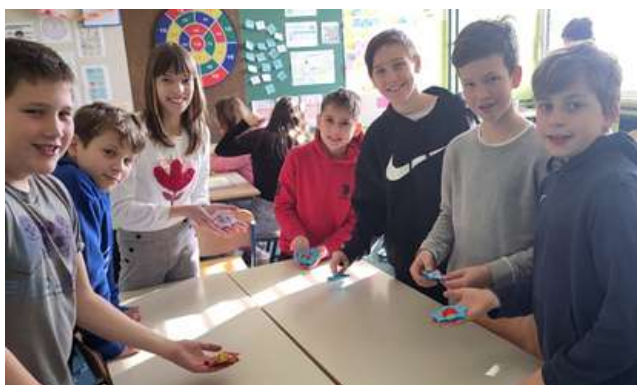
Tea, 6. d

Anže, 6. d

Vrtavke – origami tehnika

Tekmovanje z »origami vrtavkami«, 7. c

Izdelava »PI-verige«, 7. c

Učitelj za en dan

V tednu, ko je potekal Mednarodni dan matematike, smo pri učiteljici Katjuši Slatenšek stopili v čevlje učiteljev. Postali smo "učitelji za en dan". Zbrali smo nekaj misli o tem dnevu:

Bilo je super, zanimivo, zelo zabavno ... dobra izkušnja. Učiteljica nam je s tem omogočila tudi pridobitev odlične ocene. Priprave na ta dan so zahtevale veliko truda. Redno smo se srečevali z učiteljico Katjušo, ki nam je predstavila snov, ki smo jo potem morali sami predstaviti sošolcem, ter nas je usmerjala pri pripravah. Tudi doma smo se veliko pripravljali. Večkrat smo se zbrali pred in po pouku, vadili smo načrtovanje trikotnikov na tablo in spoznali, da je uporaba šestila in ravnila na šolski tabli zahtevnejša, kot smo pričakovali. Pred uro "učitelja za en dan" smo bili precej živčni in malo prestrašeni. Pred tablo nismo bili tako

sproščeni, saj nismo vedeli, kako bodo sošolci sprejeli našo predstavitev. Razlagati novo snov nekomu iste starosti je bilo nekoliko čudno. Presenetilo nas je, kako pridno so sošolci delali in sledili našim navodilom. Kljub občasnemu hrupu so lepo sodelovali.

Ta izkušnja nam je omogočila, da smo snov res dobro osvojili, saj si nismo smeli dovoliti, da ne bi znali odgovoriti na vprašanja sošolcev. Spoznali smo, kako je biti učitelj in v to vlogo bi se z veseljem še kdaj podali.

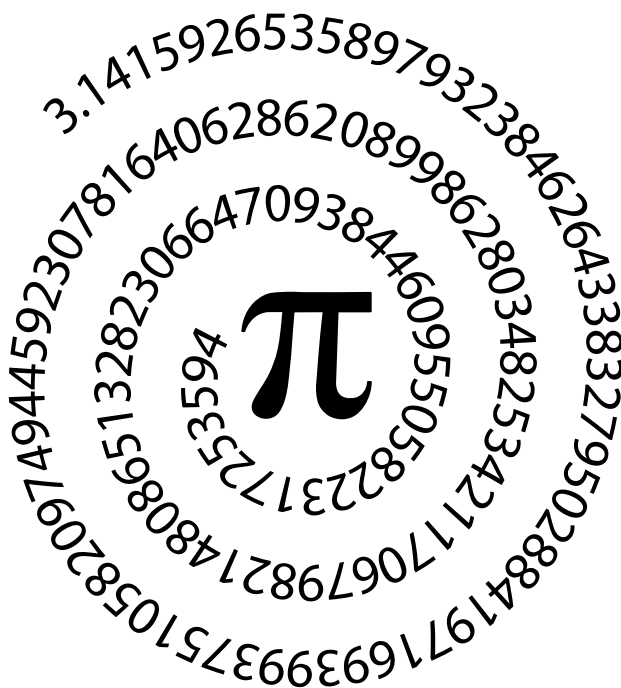
Tim Belčevski, Nik Kustec, Lia Valentinčič, Marie Luise Zich Gorčan iz 7. a in Živa Podvršič iz 7. b

Tekmovanje v recitaciji decimalk števila π

Letos smo v četrtek, 14. 3., na šoli organizirali že 8. tekmovanje v recitiranju decimalk števila π . Tekmovanja se je udeležilo 127 učencev. Seveda vse pogumne tekmovalce nagradimo. Za 20 povedanih decimalk so učenci dobili Plto, ki so jo pekle naše kuharice, za 50 povedanih decimalk Plto in Plsalo ter za 100 povedanih decimalk Plco iz Plcerije Peruzza. Naj vam povemo, da se je 28 učencev naučilo vsaj 100 decimalk. Trije najboljši na šoli so se 14. marca udeležili tradicionalnega tekmovanja na OŠ Prule. Na prireditvi so udeleženci Osnovne šole Brinje Grosuplje, Osnovne šole

Oskarja Kovačiča, Osnovne šole Leskovec pri Krškem, Evropske osnovne šole Ljubljana in Osnovne šole Prule za nekaj ur vstopili v pravljico deželo Iraciolandijo in se pod vodstvom kralja π in kraljice Matematike po točno določenem algoritmu prepustili matematični igri. Prireditve sta vodila Kralj π in kraljica Matematika.

Sledile so tudi predstavitve šol, kjer sta Niko Habinc in Jurij Žukovec duhovito predstavila našo šolo preko igre tarok.

Predstavitve šole – TAROK

Osnovna šola Oskarja Kovačiča je kot škatla kart za Tarok:

- MATEMATIKO predstavlja srce,
- SLOVENŠČINO predstavlja kara,
- ANGLEŠČINO predstavlja križ in
- ŠPORT predstavlja PIK.

Vsi ostali predmeti pa so taroki, vendar ne tisti najpomembnejši.

Na naši šoli nas je toliko, da bi za igro vseh učencev v četvorkah potrebovali 214 kompletov kart. Odigrali pa bi 2568 štihov. Igre v

parih ali trojkah ne pridejo v poštev, saj ima vsak razred 4 oddelke. Zato vsak učenec vedno dobi ducat kart. Najvišji tarok ŠKIS predstavlja gospo ravnateljico, ki pa se trenutno skriva v talonu, saj je prejšnja žal odigrala svoj štih. Trenutno smo torej brez glave, upamo pa, da jo bomo kmalu našli. MOND ali tarok št. 21 predstavlja naše pomočnice ravnateljice. Trenutno imamo 3 ... Predstavljate si partijo taroka s tremi mondi naenkrat.

PAGAT predstavlja naša čistilka Zdravka. Vsi jo poznamo, se je malce bojimo, a hkrati vemo, da reši skoraj vse naše probleme. Večkrat tudi mimo učiteljev.

Kadar igramo, igramo zares. Ocenjevanje je kot igranje BERAČA. Imaš le dve možnosti: preživiš ali padeš. Včasih pa je bolj podobno KLOPU, kjer je dobro, da je tvojih napačnih odgovorov čim manj.

Kadar se igra VALAT, takrat je najlepše ... To so naši kulturni, športni in drugi dnevi dejavnosti.

Saj poznate to igro – pobrati moraš vse. No, to nam pa včasih ne uspe ... V urniku najdete še vse preostale igre, včasih jo lahko tudi izpustiš – GREŠ NAPREJ. Takrat te najverjetneje na koncu čaka kakšen ukrep.

Končno štetje kart, to je pa zabavno. Običajno štejemo ocene, neopravičene ure, včasih pa tudi opomine in graje ...

In ko na koncu potegnemo črto, lahko rečemo, da je SUPER.

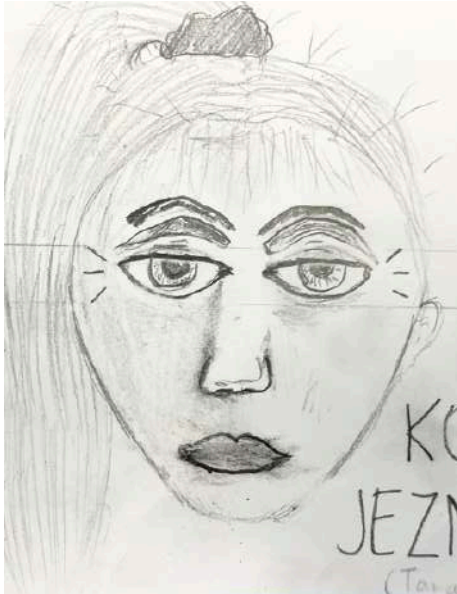
Seveda je bila glavna aktivnost na druženju tekmovanje. Šolo so odlično zastopali Evelyn Sikošek, Tine Celarc in Filip Ihan Švigelj. Zmagala je naša Evelyn Sikošek, ki je povedala kar 664 decimalk. Čestitke vsem trem tekmovalcem. Veselimo se že druženja prihodnje šolsko leto.

Ko sem živela se razvijem in hister
in se skrivam v kave, rane, stene ali pa
po igračah igrač in se en prijatelj dno mi
in mikrofoni hočem izgubiti me to zelo razjeto.

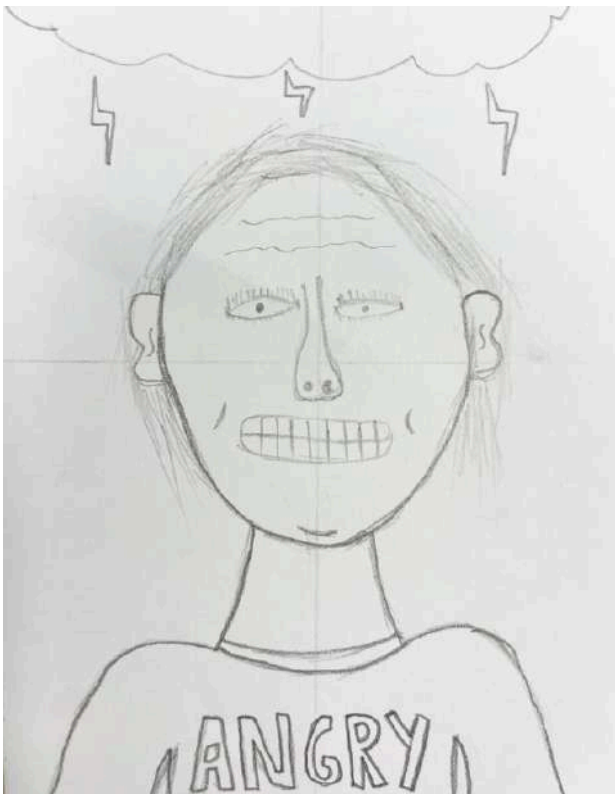
Takrat ko se
mi kaj polomi
sem jezna.
In probam
popravit pa
ne gre.

Projekt Unicef – Kako se počutiš?

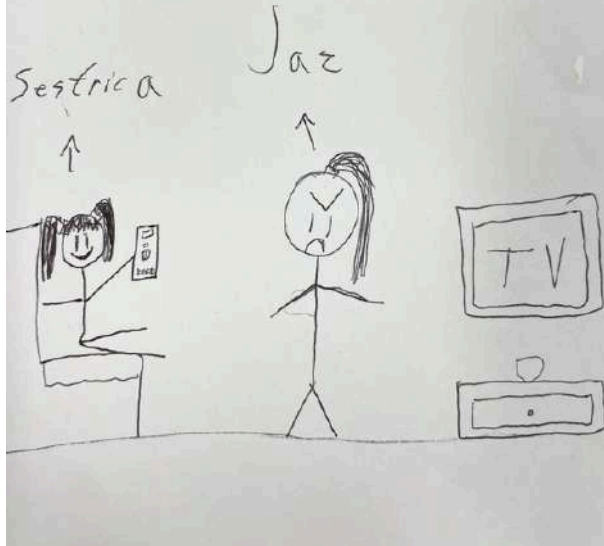
KO SEM
JEZNA
(Tara Siano)

ANGRY

Jezna sem ko mi sestrice
nagaja in mi ukrade
daljinec!! (Prav ko sem
gledala Jaz).

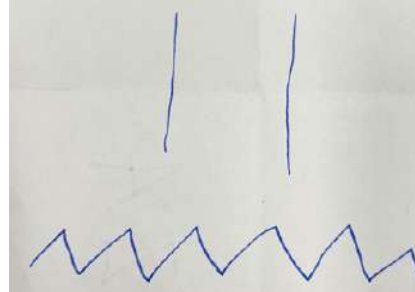
Sestrica Jaz

Jaz, ko sem jesen se ne morem pogovorjati
 z nihkoma in raje nič ne rečem, da mehi bog
 vialil. Le pa slučajno bogu uolim se mi kajneje
 spravičin in potem, da nisem mislil resno.
 Le pa sem jesen nase se udarim, ampak ne
 močno samo malo. Ponudi pa me raje začim
 žaje, in potem, ko sem sam začnem govorit
 (ne derem se in nič drugega ne rečem).

jeka je čustvo bi
 pride la ti nekaj
 negre ali te nekdo ne
 uboga.

V jazo me spravlja to ko mi
 se za nekaj trudim ter mi uspeva
 prvi koncu pa mi gre vse narobe
 npr. ko kvačkam mi lepo ispada na
 koncu pa se mi vnavedi volzel,
 potem pa morem iz začetka.

J
 E
 Z
 A

212

23. september–7. oktober 2023

Teden kulturne dediščine

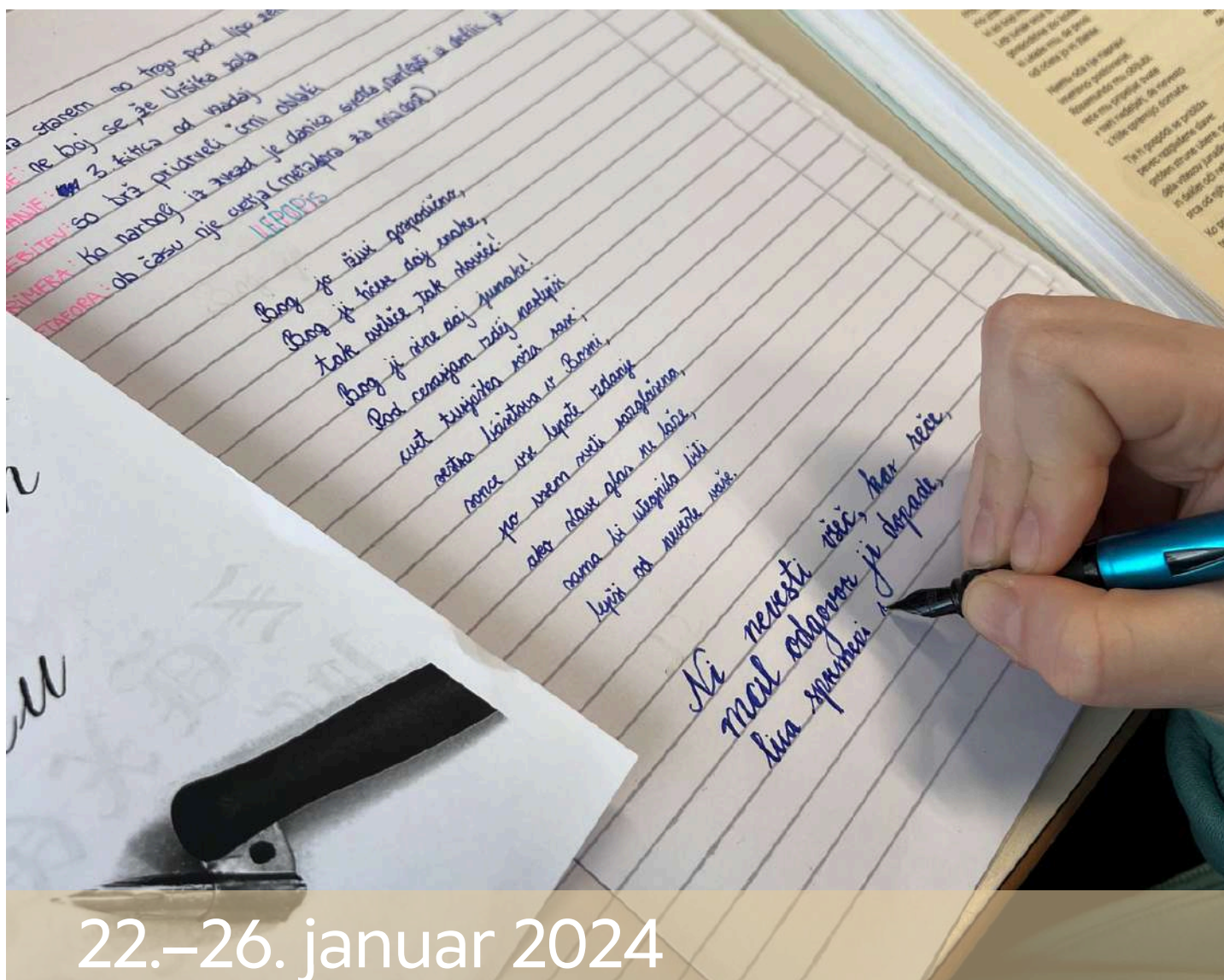
ŠPELA STELE

Teden kulturne dediščine je evropski projekt, za katerega je vsako leto določena druga tema. Letos je bila tema Redka in dragocena znanja, spretnosti in veščine in je nadaljevanje lanskega (Vz)trajnostne dediščine. Redka in dragocena tradicionalna znanja, spretnosti, obrti in poklici izginjajo, zato je pomembno ta znanja in spretnosti ohraniti za bodoče generacije. Znotraj te teme sem projekt na šoli naslovila z naslovom Podaj mi znanje, ki se vsebinsko povezuje z izvedenimi aktivnostmi.

V šolo smo povabili go. Nevenko Grušovnik, ki je mojstrica izdelovanja belokranjskih pisanic. Na delavnicah, ki jih je vodila, so sodelovali učenci različnih starosti, tako da so se med ustvarjanjem tudi medgeneracijsko povezali.

22.–26. januar 2024

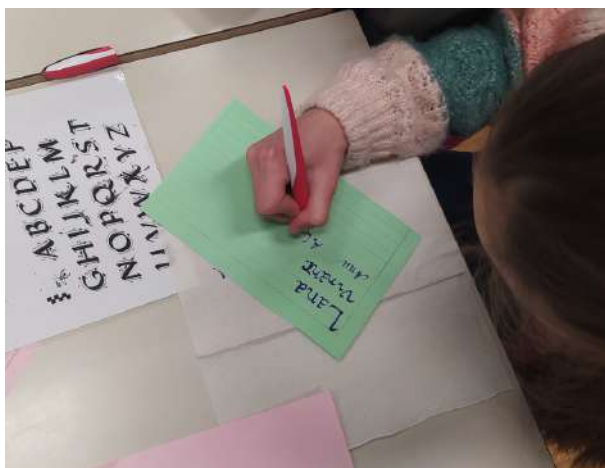
Teden pisanja z roko

SARA IN MAJDA PRIMEC

Med 22. in 26. januarjem 2024 smo na OŠ Oskarja Kovačiča obeležili Teden pisanja z roko. Pod letošnjim geslom "Zapis časa o nas" smo poskušali s svojimi zapisi poustvarjati preteklost in hkrati pustiti pečat naše sedanjosti.

Na razredni stopnji na podružnični šoli Rudnik smo želeli učence spodbuditi k lepopisu. V ta namen smo izvedli natečaj pisanja z roko. Sodelovalo je lepo število učencev, ki so s svojo najlepšo pisano pisavo prepisali Prešernove pesmi. Zelo so se trudili. Tričlanska

komisija učiteljic; dve učiteljici, ki v nižjih razredih opismenjujeta učence, in profesorica slovenščine, so imele zahtevno delo, saj so morale izmed zares lepo zapisanih pesmi izbrati pet najlepših. Najlepše napisani prispevki so bili nagrajeni, saj smo želeli spodbuditi otroke, da bodo prihodnjič še raje sodelovali. V nižjih razredih, ko se šele učimo rokovati s svinčnikom in kasneje s peresom ter je pisanje z roko vsakodnevna vaja, so bili učenci v pogovoru začudeni, kako sploh lahko pišemo drugače kot z roko. "Mi vsak dan pišemo z roko!" so modrovali. Starejši so razmišljali, kako se je njihova pisava skozi prvih pet let šolanja spremenila, kako so napredovali v spretnosti in obliki.

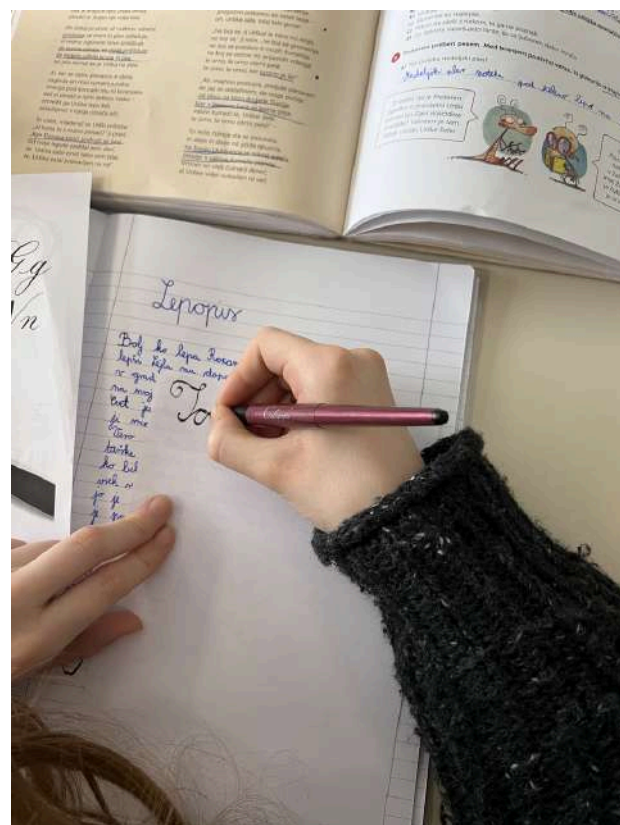

Učenci od 6. do 9. razreda so se o pomenu pisanja z roko seznanili pri pouku slovenščine, skozi celoten teden pa so lahko "z rokami" ustvarjali tudi na spremljajoči delavnici, ki je potekala v času šolskega rekreativnega odmora. Učenci vseh razredov so v Tednu pisanja z roko pri eni izmed ur slovenščine spoznali zanimivosti in prednosti pisanja z roko. Razmišljali so, zakaj je dobro, da kljub sodobni tehnologiji, računalnikom, tablicam in telefonom še vedno pišemo tudi z roko. Na prvo mesto so postavili ugotovitev, da pisanje z roko pripomore k boljšemu pomnjenju, hkrati pa ob tem treniramo dolgotrajno pozornost. Ker ima vsak človek svojo edinstveno pisavo, so učenci ugotavljali, kaj lahko pisava razkrije o njenem piscu.

Pisava pa ne razkriva le osebnosti pisca, temveč veliko pove tudi o obdobju, v katerem je nastala. S pomočjo tekstov v različnih pisavah smo se odpravili skozi čas, od srednjeveških Brižinskih spomenikov v karolinški minuskuli in Celovškega rokopisa v gotici do Škofjeloškega pasijona v bohoričici, Prešernove Zdravljice v gajici in šolskih lepopisnih tekstov iz začetka prejšnjega stoletja. Predstavljeni zapisi predstavljajo temelj slovenske zgodovine, jezika in književnosti, z njihovo pomočjo sklepamo, kako so ljudje včasih živeli, razmišljali, kaj so vedeli in znali ... Izobraženi ljudje so svoje znanje od nekdaj zapisovali – kam pa danes zapisujemo svoje znanje? Učence smo vzpodbudili k razmisleku o obstojnosti spleta, oblakov, usb-ključkov in odprli vprašanje, kakšen zapis časa bo ostal za nami.

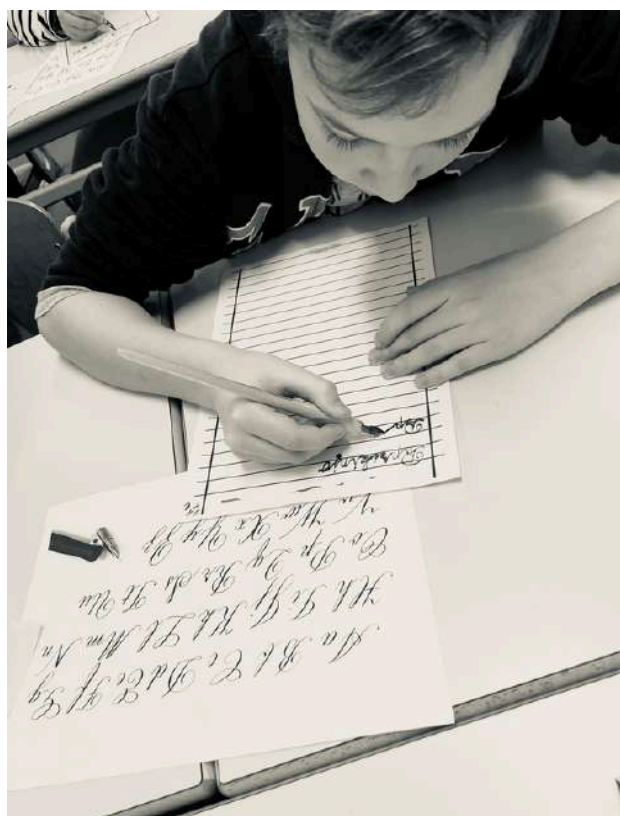
Vse sodelujoče smo zato spodbudili k dejavnostim, s katerimi so lahko še dalje raziskovali pisavo kot zapis časa ali pa ta zapis časa ustvarjali sami. Povabljeni so bili, da v tem tednu v šolo prinesejo zvezke, spričevala, zapiske svojih staršev ali starih staršev. Med tednom smo ure slovenščine tako začenjali s prelistavanjem starih zvezkov, primerjanjem pisave staršev ali babic in dedkov s pisavo učencev ter raziskovanjem, kaj so se v šoli učili nekoč.

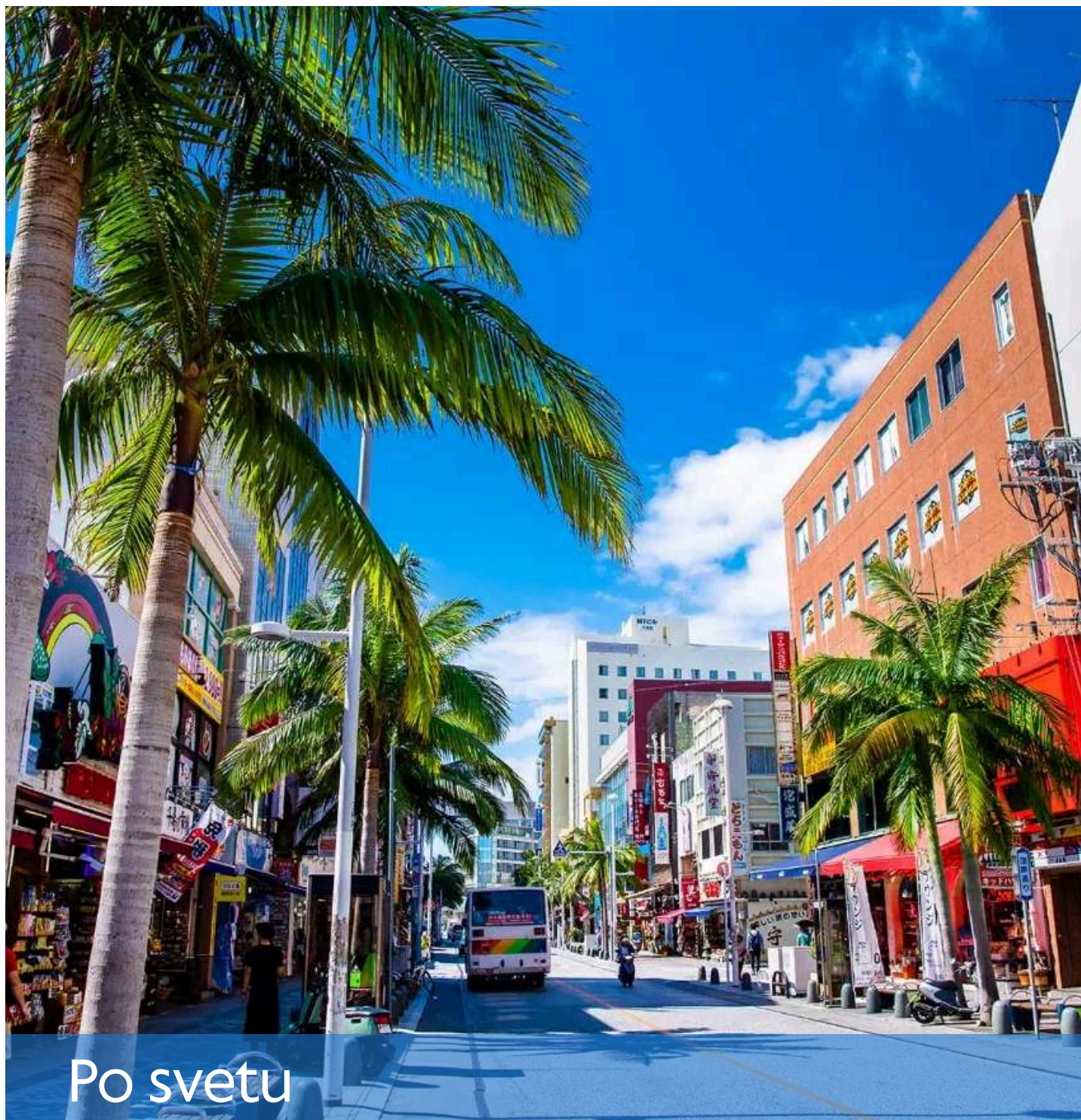

Učence smo spodbudili, da doma ustvarijo svoj rokopisni dnevnik in vanj zapisujejo svoje misli, želje, načrte, vtise, opišejo pomembne dogodke, prilepijo sličico ali fotografijo ... Tak dnevnik bo postal pomemben zapis časa o njih, hkrati pa lahko takšni zapisi nekoč predstavljajo zanimive spomine na šolska leta.

Tretja dejavnost, ki smo jo organizirali v času Tedna pisanja z roko, je bila kaligrafska delavnica. V času rekreativnih odmorov se je ena izmed učilnic spremenila v pravo rokopisno delavnico, kjer so lahko učenci poustvarjali besedila, pri tem pa uporabljali črnilo in kaligrafska peresa ter pisave iz različnih zgodovinskih obdobj. Najbolj sta jim bili všeč gotica in lepopisna pisava iz konca 19. stoletja. Pisanje s peresom in črnilom je bilo svojevrsten izziv, saj so morali učenci pisati z nežno in umirjeno roko ter skrbno paziti, da črnila ni bilo preveč ali premalo. Odziv učencev je bil odličen, tekom tedna pa so nastali številni zanimivi izdelki, ki smo jih sproti predstavljali na panoju na šolskem hodniku. Teden pisanja z roko je bil letos na naši šoli lepo doživetje.

Po svetu

Naha, Okinava

NIKA VREZOVNIK, 6. A

Za predstavitev mesta Naha sem se odločila, ker me je navdihnilo, da imajo ljudje tam dolgo življenjsko dobo zaradi umirjenega načina življenja.

PREBIVALCI

V Nahi je več kot 320.000 prebivalcev. To mesto je znano po ljudeh, ki dosegajo visoke starosti – več kot 100 let.

GOSPODARSTVO

Na področju gospodarstva so se najprej razvijala podjetja, nato pa turizem, ob tem narašča število turistov. Gospodarske aktivnosti vključujejo lov na tune, izdelovanje tekstila in lakirane posode. Poleti gojijo ananase.

PROMET

V mestu Naha promet poteka po levi strani ceste. Po cestah se vozi več starejših ljudi s traktorji, ki prevažajo ananase, zato je promet počasnejši. Imajo tudi strožja cestna pravila. Na primer, če je voznik na telefonu, je kazen višja od 6.000 jenov. Če pa vozite več kot zahteva omejitev, plačate 25.000 jenov. Poleg tega pa, če parkirate tam, kjer ni dovoljeno, plačate 30.000 jenov. V samem jedru Nahe se ljudje radi prevažajo s hitrimi vlaki, avtobusi in s kolesi.

TURIZEM

Na otoku Okinava se skriva 9 ruševin, ki simbolizirajo kulturo in zgodovino. Večinoma so to gradovi: grad Shuri, grad Zakimi in grad Nakogushnq. To so najbolj znani kraji na otoku Okinavi in v mestu Naha ter so zelo obiskani.

KULTURA/DEDIŠČINA

Naha in Okinava sta poznani kot zakladnici ljudske zabave. Kuniodon je glasbeno gledališče, sestavljeno iz besedila, glasbe in plesa, kjer se prepletata japonska in kitajska kultura. Ta ples so plesali večinoma moški.

V Okinavi govorijo pet različnih jezikov, ki so jih zaščitili v Unescu. Na obrobju Nahe stojijo značilne tradicionalne hiše, ki so grajene tako, da jih močni tajfuni ne porušijo.

Mesto je sicer sodobno z modernimi stavbami.

JAVNE ZGRADBE

Prva pomembna zgradba v mestu je letališče Mišiyaki, glavni urad mestne hiše Naha, svetišče Diektugo, mestna dvorana Ishigaki, vodni stolp Tekatomi, policijska postaja Haretuma ter mavzolej Tamaudum.

ZGODOVINA

Med leti 1314 in 1429 je bilo ozemlje razdeljeno na tri območja (tri kraljestva): Severna gora, Srednja gora in Južna gora. Obdobje se je pričelo leta 1314 v času vladarja Tamaugusona. Leta 1429 je kralj Shohashi dokončno združil tri kraljestva in ustanovil enotno kraljestvo Ryuku.

Leta 1875 je bilo kraljestvo Ryuku ukinjeno, to pa je naznanilo začetek Okinave in mesta Naha.

ZNAMENITOSTI

Naha je znana po bogati kulturni dediščini. Zato je v mestu veliko muzejev. Mesto Naha je poznano tudi kot rojstni kraj karateja.

V mestu prirejajo atraktivne plesne imenovane eisa.

Dobro so obiskani tudi različni vrtovi, na primer Kraljevi vrt in tematski park Okinawa World.

V neposredni bližini mesta se nahajajo lepe bele peščene plaže z znanim svetilnikom Rt Zamba.

ZNANE OSEBNOSTI

V samem mestu Naha je veliko priljubljenih in popularnih oseb.

V borilnih veščinah sta poznana Ryoko, odličen boksar, ter Kiyuna, ki je uspešen karateist.

V Nahi je živel tudi Kikuko Kanai, prva ženska na Japonskem, poznana po tem, da je skladala klasično glasbo.

V mestu imajo velik park golfa, kjer je trenirala golfistka Aimiya-zato in je osvojila veliko nagrad v tem športu.

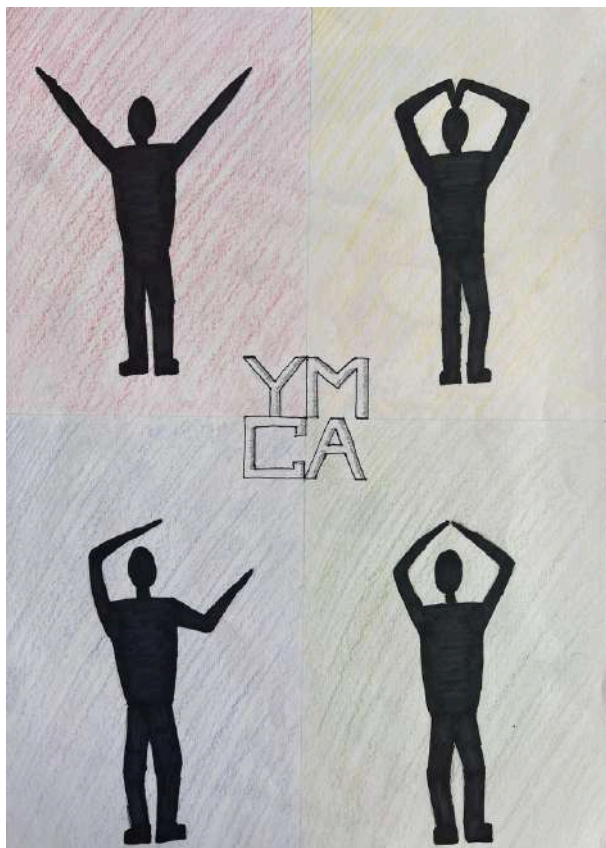
Pri raziskovanju mesta Nahe me je najbolj navdihnilo to, da imajo bogato zgodovino in kulturo. Zato bi si mesto Naha v prihodnosti želela ogledati s svojo družino.

Krajšave v 6. a

ASVK – adijo se vidiva/mo kasneje
NBSM – ne bližaj se mi

NŽSP – ne želim se podpisati
NHVŠ – ne maram hoditi v šolo
NMISM – ne maram in sovražim
matematiko
ŠVNJB – šola v naravi je blizu

NNS – Nikoli nisi sam
PPR – Pravi prijatelj/prijateljica
F.R.I.E.N.D.S. – at FIRE, RAIN and ICE
you are with me. If is END of world
NEVER DIED. At SUN you don't
leave me.

ŠA – šesti a

GD – good day

NBD NW – NEVER BACK DOWN,
NEVER WHAT

MB – MY BROSKI

HLNALSM – HVALA LEPA
NASVIDENJE ADIJO LEPO SE MEJ

MRS – Moram Srat

KŠ – Košarka

NVM – Ne vem

RBSU – Rabim se učit

HBU – How about you

DWYW – Do what you want

YS – you stayed

BFFR – Be frickin for real

VZ – veganski zrezek

TP – tolpa

5L – petelin

GM – gumijasta mandarina

ON – olimpija najača

PM – popularna mami

BSG – Brawl Stars giherji

PS – poli salama

DP – debel popek

BČ – bela čebela

Recept

Kvašeno testo za pletenice

MAKS ADAMIČ, 6. A

POTREBUJEMO:

- 1 kg presejane moke
- 1 dl mlačnega mleka, 2 kocki svežega kvasa in 2 žlički
- sladkorja za kvas
- 4 dl mlačnega mleka, v katerem stopimo 100 g masla
- 100 g sladkorja
- 2 celi jajci in 2 rumenjaka razžvrkljaj, beljak privarčuj za premaz
- 3 čajne žličke soli

PRIPRAVA:

Kocki kvasa zdrobi v skodelico, dodaj 2 žlički sladkorja in 1 dl mlačnega mleka. Pusti na toplem 5 minut, da kvas vzhaja.

V veliko plastično posodo stresi 1 kg moke, na sredini naredi luknjo in vanjo vlij razžvrkljana jajca, mleko s stopljenim maslom, preostali sladkor in kvas.

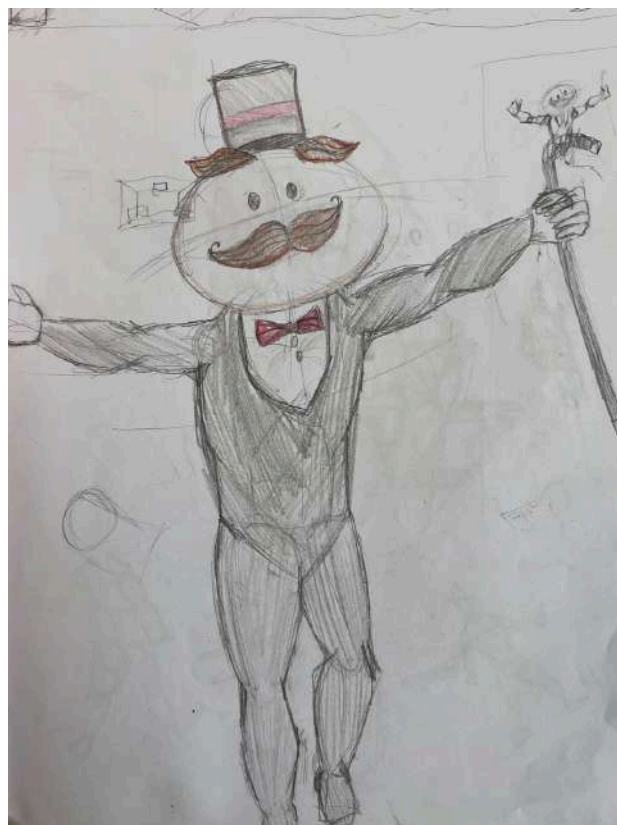
Po robu posoli testo (ne sme priti v stik s kvasom). Z ročnim mešalnikom zgneti testo. Na koncu ga gneti še z rokami vsaj 10 minut. Po potrebi dodaj moko.

Pusti, da na toplem vzhaja vsaj pol ure. Potem si ga nareži na manjše kose in oblikuj pletenice, gnezdeca ali velikonočne ptičke. Če hočeš, lahko posuješ tudi s sezamovimi semeni.

Pa dober tek!

Kristijan Simikić, 8. b

Lan Cener, 9. b

Lan Cener, 9. b

Oskar

ŠOLSKI ČASOPIS
OŠ OSKARJA KOVAČIČA